

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

ΕΜΠΡΟΣ ΑΝΔΡΕΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΕΛΑΔΑ ΝΕΑ.

Επιώθησε όμως και κάτι πιο συνταρακτικό, απ' τον πρόεδρο της ΠΑΣΕΓΕΣ, στις 30.3.86, στην εκδήλωση για το ΚΙΛΕΛΕΡ, όταν προσφώνησε τον Παπανδρέου. Αφού τον παρομοίασε με τον Ζαπάτα, ξεφώνισε ο άνθρωπος: «εμπρός Αντρέα, καθάρα, αρχηγέ...». Το μόνο που έλειψε, ήταν ν' αντιφωνήσει η χορωδία των πιστών οπαδών από κάτω.

ΕΜΠΡΟΣ ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΒΑΛΑ ΜΑΣ ΩΡΑΙΑ.

Πού ξέρετε, μπορεί να τ' ακούσουμε κι' αυτό.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Διαβάσαμε στην «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», εκεί που δημοσιεύει το αρχείο του «Δημοκρατικού στρατού», κάποιες εκθέσεις επαγρύπνησης. Παραθέτουμε μια αυτούσια, όπως την είχε η «Ε».

Εκθεση επαγρύπνησης της 1ης ομάδας.

Σε αυτό το διάστημα που ήρθα στην ομάδα παρατήρησα τα εξής: Πρώτα όταν πήγα στο παρατηρητήριο βρήκα τον Βασιλείου Σταύρο έξω από το χαράκωμα που δεν ήταν καθόλου καμουφλαρισμένος. Το έκανε από αφέλεια κατά τη γνώμη μου. Ο Πανδουλής Γεώργιος της 1ης ομάδας δεν πειθάρχησε. Ένα παράδειγμα, στο Καστανόφυτο για να απαγορεύσουμε κάθε κίνηση του εχθρού προς τη Βλαχά αυτός κοιμήθηκε στο χαράκωμα και ο ομαδάρχης του είπε να σηκωθεί να παρατηρεί αυτός του είπε «δεν μας παρατάς».

Ο Επαγρυπνηστής
Ιωάννου Χρήστος

Θαυμάζουμε το νονό που βάφτισε τους χαφιέδες «επαγρυπνηστές», και με την ευκαιρία ρωτάμε: πού τα βρήκε η «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», αυτά τ' αρχεία; Κατά τ' άλλα όλοι βρίζουν το Ντάνο.

Μια ομάδα αντεξουσιαστών στην Αλεξανδρούπολη κολλούσε αφίσες για την πρωτομαγιά (πολύ φυσικό) και τους κυνήγησαν (καθόλου παράξενο).

Η πρωτοτυπία είναι ότι ένας απ' τους μπάτσους παρίστανε τον ταξιτζή, πράγμα πρωτοφανές για την Αλεξανδρούπολη, μια επαρχιακή πόλη, που μέχρι τώρα δεν είχε γνωρίσει αυτές τις «μεταμφιέσεις» των ασφαλιτών. Η ομάδα των αφισοκολλητών καταγγέλει την αδικαιολόγητη επίθεση της αστυνομίας, την προκλητική στάση μελών του ΠΑΣΟΚ και ΚΚΕ που έοικαν επιδεικτικά τις αφίσες, καθώς και την παρουσία ΜΑΤ στην πόλη τους, κατά την πρόσφατη επίσκεψη Παπανδρέου.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ 1.

Μας λένε οι ειδικοί ότι 260 στρέμματα ζούγκλας εξαφανίζονται κάθε λεπτό στον πλανήτη μας. Αυτό με απλά μαθηματικά μεταφράζεται σε 15.600 στρέμματα την ώρα και 374.400 στρέμματα το εικοσιτετράωρο. Πολύ μεγάλα νούμερα, κύριοι οικολόγοι, και αν είναι πραγματικά εσείς τί κάνετε; Εκτός κι αν αυτά αναπληρώνονται απ' τις δεντροφυτεύσεις των Δημάρχων της Αττικής. Πέρσι ο Μπέης φύτευσε 2 στρέμ. και προχθές η Σακελλαρίδου 5.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ 2.

Λιγάκι κουφό αλλά αληθινό. 1.230.000 ΙΧ., κυκλοφορούν σήμερα στην Ελλάδα. Απ' αυτά τα 565.000, κυκλοφορούν στην Αττική. Με 4 μετρα μήκος, να τα βάλεις μέσο όρο το καθένα, άμα τα παρατάξεις στη σειρά καλύπτουν 2.263.200 χιλιόμετρα. Έχει δίκιο ο Αττικάρχης Αρκουδέας, που δεν μπορεί να βρει λύση στο κυκλοφοριακό;

Η Κυβέρνηση κάρφωσε και καρφώνει

Αντιγράφουμε από την φιλοκυβερνητική ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

«Τα στοιχεία που προέκυψαν από την ανάκριση των Παλαιστινίων, που άρχισε ήδη η απέλασή τους, όπως αναφέρουν σχετικές πληροφορίες, δεν απεκρύβθησαν από τους Αμερικανούς. Όταν οι τελευταίοι δια του εδώ στρατιωτικού τους ακολούθου ζήτησαν να ενημερωθούν, αξιωματικοί της Ασφαλείας ενημέρωσαν τον Αμερικανό σύνδεσμο. Λέγεται μάλιστα, ότι από στοιχεία της Ελληνικής Αστυνομίας συνελήφθησαν στις Βρυξέλλες οι δυο Άραβες με όπλα και 12 κιλά εκρηκτικά...» (Ελευθεροτυπία 4/1/86)

Απ' όσα γίνονται τον τελευταίο καιρό, η κυβέρνηση ξεσκεπάζεται αδιάντροπα, όπως κάνει κάθε ηγετική ομάδα. Αρκει να κρατήσει αυτή τη διαχείριση της εξουσίας. Όλα, μα όλα μπορεί να τα δώσει...

Μέχρι στιγμής και πριν ακόμα μπει σ' εφαρμογή το σχέδιο απέλασης των Λιβύων της ΕΟΚ, η κυβέρνηση έχει κιόλας απελάσει περισσότερους από 30 Άραβες και ανάμεσά τους αρκετοί Λίβυοι, σύμφωνα με πηγή της Αστυνομίας (Ασοσ. Πρεσ, 23/4/86) Ενώ ο Κουτσούγιωργας τρέχει να ενημερώσει την ομάδα ΤΡΕΒΙ, την ομάδα των αντιτρομοκρατών!

Πάντοτε πρωτοπόροι οι «σοσιαλιστές»!!

ΚΑΤΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΖΗΤΩ ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

Μας περνούν για ηλίθιους οι επιστήμονες και οι πολιτικοί μας και προσπαθούν να μας πηθούν ότι η ραδιενέργεια θα εξατμιστεί σε 3 μήνες. Και δεν έχουν και πολύ άδικο, μια που ένα σωρό ηλίθιοι κυκλοφορούν γύρω μας: έχουν αρχίσει να πίνουν ιώδιο(!) και αυτοσχέδια φάρμακα. Ακούσαμε να προτείνεται σαν αντίδοτο ένα σταυρουδάκι από ιώδιο πάνω στο σώμα σαν να ήταν η ραδιενέργεια βρυκόλακας, να την ξορκίσουν!! Εκείνο, που δεν έγινε ακόμα, αλλά δεν είναι διόλου απίθανο, είναι να εμφανιστεί κάποιο ελιξήριο σαν το νερό του Καματερού (το θυμάστε, εκείνο που γιάτρευε τον καρκίνο); και να τρέχουν πατείς με πατώ σε... Άσε, που αν συνεχίσουν να τρώνε μόνο κονσέρβες, αν τι πάνε από ραδιενέργεια, θα πάνε από σκορβούτο. Αν ο τρόμος δεν μετατρέπεται σε οργή, οργή ενάντια σ' αυτούς που μας στερούν ακόμα και την επιβίωση, δεν υπάρχουν και πολλές ελπίδες για το μέλλον...

«Το ελληνικό τυρί είναι σε καλύτερη μοίρα απ' τα ευρωπαϊκά». Δηλαδή, τί θέλουν να μας πουν; Ότι υπάρχουν και χειρότερα, ώστε να συμφιλιωθούμε με την ιδέα ότι θα τρώμε ραδιενέργεια; Ε, όχι...

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δεν ξέρουμε αν έχει πέσει ποτέ στα χέρια σας καταδικαστική απόφαση πρωτοδικείου. Σύντροφος της ΔΟΚΙΜΗΣ, εισέπραξε μια. Μεταφέρουμε μόνο ένα κομμάτι της:

«Εντελλεται προς πάντα μεν δικαστικόν επιμελητήν να εκτελέση ζητηθείς, την παρούσαν διαταγήν προς άπαντας δε τους Εισαγγελείς να ενεργήσωσι τα καθ' εαυτούς και προς άπαντας τους Διοικητάς και λοιπούς αξιωματικούς της Δημοσίας δυνάμεως να δώσωσι χείρα βοηθείας, όταν νομίμως ζητηθώσι».

Όλα τα καταλαβαίνουμε, εκείνο όμως το «χείρα βοηθείας», πού πάει;

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ ΓΙΑΤΙ ΕΠΙΒΑΛΩ ΣΤΟ ΠΛΗΘΥΣΜΟ ΤΕΤΟΙΕΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ «ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ», ΤΟΥΣ ΕΥΤΥΦΛΑΣΤΙΚΟΥΣ ΦΑΡΟΥΣ ΚΤΛ.

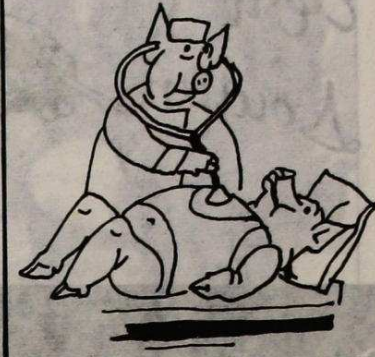

Πρόσχημο σε όσους δε φορούν ζώνη ασφαλείας

Ε, ΛΟΙΠΟΝ, ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΤΕΣΤ ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΜΕΧΡΙ ΠΟΙΟ ΣΗΜΕΙΟ ΦΤΑΝΕΙ Η ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΥΠΑΚΟΗ ΚΑΙ Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΣΥΝΕΥΣΗΣ... ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΠΡΟΘΕΣΗ, ΘΑ ΑΠΑΙΤΗΣΩ ΣΕ ΛΙΓΟ ΝΑ ΦΟΡΟΥΝ ΚΑΣΚΑ ΟΙ ΠΕΖΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΣΙΓΟΥΡΕΥΩ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΣΙΜΟ ΚΕΡΑΜΙΔΙΩΝ, ΠΛΑΙΣΙΩΝ, ΣΩΛΗΝΩΝ ΚΤΛ... ΘΑ ΑΠΑΙΤΗΣΩ ΕΠΙΣΗΣ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΑΝΩ ΑΠΟ 4.500 ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ, ΜΕ ΤΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΝΑ ΕΞΑΓΩΓΘΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΕΤΡΟ, ΣΤΟ ΕΓΓΥΣ ΜΕΛΛΟΝ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΧΩΡΑ...

— Στα 125 άτομα με πολύ ψηλές τιμές ραδιενεργού ιωδίου στο θυροειδή δεν παρατηρήθηκε ακόμα καρκίνος. Όπως και να το κάνουμε, είναι μια ανακούφιση να ξέρεις ότι δεν θα πάθεις καρκίνο σήμερα, αλλά θα τον πάθεις αύριο.

— Με πρόσχημα την «αλόγιστη χορήγηση φαρμάκων», το ΙΚΑ προσπαθεί να κάνει οικονομία περιορίζοντας τον αριθμό των συνταγών, τον αριθμό και το κόστος των φαρμάκων. Δε φτάνει, που το ΙΚΑ καταλήστεύει τους εργαζόμενους με κρατήσεις απ' το μεροκάματο, δε φτάνει που τους στερεί ανθρωπινή περιθαλψη, θέλει τώρα να τους κόψει και τα στοιχειώδη φάρμακα;

— Ήταν γνωστό ότι ο Παπανδρέου επιμένει να «δικαιώσει τον αγώνα» των οπαδών του κόμματός του, δεν περιμέναμε όμως, να «δικαιώσει» και τους δικούς μας! —Κάτω η κρατική τρομοκρατία— διεκήρυξε ο επικεφαλής του κρατικού μηχανισμού, μόνο, που μας τα μπέρδεψε λιγάκι... Καταδικάσε την «κρατική τρομοκρατία», που ασκεί το Αμερικάνικο κράτος στο Λιβικό. Τελικά, κανείς δεν μπορεί ν' αρνηθεί ότι οι νέοι διαχειριστές της εξουσίας είναι ειδικοί όχι μόνο στους νεολογισμούς, αλλά και στην παραχάραξη όρων.

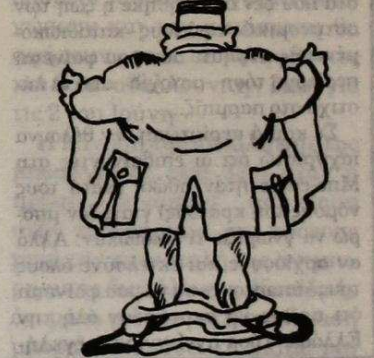
— Δύο γυναίκες παίρνουν το λογαριασμό του ρεύματος, η μία παρατηρεί ότι ο λογαριασμός της άλλης είναι «ύποπτα» χαμηλός, τηλεφωνάει αμέσως στη ΔΕΗ, οι ελεγκτές κάνουν έφοδο στο «ύποπτο» σπίτι, για ν' ανακαλύψουν ότι διαθέτει ηλιακό θερμοσίφωνα Siemens... Όλα τάχαμε δει στις διαφημίσεις: σεξ, βία, θάνατο, αλλά το χαφιεδισμό να κάνει εκκυστικά(;): τα προϊόντα των εταιρειών, ε, αυτό είναι απ' τ' άγραφα!

— Όσοι μέμφονται την τηλεόραση για την κακή ποιότητα των προγραμμάτων της, φαίνεται να παραγνωρίζουν το διδακτικό της έργο. Έργο, που ένιωσε στο πετόι τους οι συλληφθέντες στο σιδηροδρομικό σταθμό, όταν στην Ασφάλεια τους έστησαν στον τοίχο και τους έκαναν σωματική έρευνα ταυτόχρονα με το απαραίτητο ξυλοφόρτωμα. Ήταν μια σκηνή αντιγραμμένη απ' το αμερικάνικο «αστυνομικό τμήμα της Χιλ Στριτ».

— Του Κατράτζου, μπορεί να τούκαψαν το μαγαζί το 1980, αυτός, όμως, όχι μόνο το ξανάφτιαξε σε πείσμα των οχτρών του, αλλά επεκτάθηκε και σε άλλες προσοδοφόρες επιχειρήσεις: έφτιαξε την «Κατράτζος security», εταιρεία ιδιωτικών μπάτσων. Μερικοί απ' αυτούς «δουλεύουν» στο εργοστάσιο του εκδότη Τερζόπουλου στο Μαρούσι.

ΕΡΩΤΥΛΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Ακούστηκε πως στον Ζωγράφου θερμόαιμοι νεαροί δημιουργήσαν διπλωματικό επεισόδιο με τον επιτετραμένο πρεσβείας γνωστής «φίλης χώρας», όπου τρόνε δυο φορές τη βδομάδα κρέας. Υπουργείο Εξωτερικών, ασφάλειες, ανακρισεις, και τα τοιαύτα, για μια ερωτική επιστολή, που στο κάτω-κάτω περιείχε και κάποιο «ποιητικό ταμπεραμέντο». Τελικά η υπόθεση έληξε ομαλά αφού ο πρέσβης εισέπραξε 20.000 δρχ., αποζημίωση, για μια καρέκλα. Εμείς ρωτάμε τι ακριβώς έγραφε η επιστολή και ποιος καθότανε στην καρέκλα. Επίσης εκφράζουμε τη συμπάθειά μας, στον «άγνωστο» κύριο, που έδωσε τις 20.000 δρχ. Σαν ευγνωμοσύνη, αν εμφανιστεί, η ΔΟΚΙΜΗ, του παρέχει δωρεάν, τα τεύχη της για δυο χρόνια.

«ΔΕ ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ ΚΑΝΕΝΑΝ, ΚΡΑΤΟΣ ΜΑΤ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΗ ΓΙΑΤΙ ΟΛΟΙ ΘΑ ΨΟΦΗΣΟΥΝ, ΑΠ' ΤΗΝ ΟΕΙΝΗ ΒΡΟΧΗ»

Ενώ οι δυο ΕΡΤ επιδόθηκαν σε ένα όργιο ψέματος, στην προσπάθεια τους να καθουχάσουν τον κόσμο, ενώ τη νύχτα της μεγάλης έκρηξης μετέδιδαν απλά χαρμουννη μουσική, υπέβαλαν εκ των υστέρων μνησείες κατά παντός υπεύθυνου, για να τρομοκρατήσουν τους ραδιοερασιτέχνες που συνδέθηκαν με την Οικολογική Κίνηση και μετέδιδαν πληροφορίες για τη φωτιά. Σαν δικαιολογία πρόβαλαν τη δημιουργία πανικού στους κατοίκους. Οι μόνοι πανικόβλητοι όμως ήταν μάλλον οι ίδιοι, όταν είδαν την αλήθεια που αυτοί προσπάθησαν να αποκρύψουν, να μεταδίδεται στα κύματα της ελεύθερης ραδιοφωνίας.

Στις 7.4.86 ο Δήμος Κορδελιού Θεσσαλονίκης, που ελέγχεται από το ΠΑΣΟΚ, οργάνωσε συγκέντρωση διαμαρτυρίας για τη ρύπανση του περιβάλλοντος με αφορμή τις φωτιές. Να σημειωθεί ότι ο Δήμος όχι μόνο δεν έκανε τίποτα στη διάρκεια των πυρκαγιών, αλλά ο δήμαρχος Κώστας Παπαδόπουλος, ήταν προκλητικότερος απέναντι στους κατοίκους του Καλοχωρίου που τους κορόιδευε για τη ρύπανση στην περιοχή τους.

Αντί λοιπόν για μια εκδήλωση που θα περίμενε κανείς, έστησαν μια εξέδρα μπροστά στο δημαρχείο και αφού μίλησαν οι 2 Πασόκοι δήμαρχοι Θεσσαλονίκης και Κορδελιού και δεν είπαν φυσικά τίποτα ουσιαστικό, ευχαρίστησαν τον κόσμο για τη «συμμετοχή» του και του είπαν να πάει στα σπίτια του. Δεν άφησαν να μιλήσουν ούτε καν οι υπόλοιποι δήμαρχοι των δυτικών συνοικιών, πόσο μάλλον ο κόσμος. Για καλή τύχη όλων, υπήρχε εκεί ένας αριστεριστής με ντυντούκα(!) και παρόλο που ο δήμαρχος έφυγε με το μικρόφωνο(!), υπήρξε συνέχεια στη συζήτηση. Η ατμόσφαιρα ήταν φυσικά τεταμένη και οι καταγγελίες έπεσαν βροχή.

Το ίδιο βράδυ η ΕΡΤ εξήρε το ενδιαφέρον των 2 δημάρχων για το περιβάλλον και τη ζωή των κατοίκων των υποβαθμισμένων δυτικών συνοικιών. Είναι που έρχονται και οι δημοτικές εκλογές βλέπετε...

Και πάλι για τις ΕΡΤ: Από τα ανεκδιήγητα που ακούστηκαν από την Τ.Υ. 1ος Καθηγητής Πανεπιστημίου: Δεν υπάρχει πρόβλημα ρύπανσης. Είναι σαν να καίγονται ξερόχορτα(!). 2ος Καθηγητής: Να πλύνετε τα αυτοκίνητά σας να μη σκουριάσουν... (Κόψιμο από την ΕΡΤ στις υπόλοιπες δηλώσεις. Προφανώς υπονοούσε η ΕΡΤ πως το πρόβλημα είναι μόνο για τις λαμαρίνες των αυτοκινήτων και όχι για τους ανθρώπους. Όσο όμως και να το κρύβουν, οι Θεσσαλονικείς δε θα ξεχάσουν, τα τσουξίματα στα μάτια και το δέρμα, τις ζαλάδες και τις δύσπνοιες της βδομάδας εκείνης, προς πείσμα όλων όσων αρέσκονται στο να αντιστρέφουν την πραγματικότητα.

Εκδότης
Πισιμίσης Θεόδωρος
Επιδάουρου 21, Χαλάνδρι
Τ.Θ. 26050, 10022 ΑΘΗΝΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ

ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ

Την είδηση για το χτύπημα της διαδήλωσης ενάντια στην «επίσκεψη Σουλτε» στην Αθήνα ακολούθησε η άμεση αντίδραση ομάδων αναρχικών στην Θεσ/νίκη. Κατέλαβαν την νύχτα της 27/3 τη Βιομηχανική σχολή της Θεσ/νίκης. Μέσα βρήκαν εμπρηστικές και εκρηχτικές ύλες, πυροσβεστήρες και πέτρες, τις οποίες συγκέντρωσαν στην ταράτσα για άμυνα σε περίπτωση επίθεσης των μονάδων καταστολής και έφτιασαν πρόχειρα οδοφράγματα μ' αυτο-

κίνητα έξω από τη σχολή.

Δεν άφησαν κανένα (ούτε τους αριστεριστές) να μπει στο χτίριο για να μη προσχωρήσουν χαφιέδες. Έκαναν συνέλευση και κάλεσαν συγκέντρωση για τις 28/3, ζητώντας την *απελευθέρωση των 18 συλληφθέντων* στην Αθήνα. Έβγαλαν προκήρυξη με την οποία εξηγούσαν γιατί κατέλαβαν τη σχολή, και την πετούσαν στο κόσμο από το κτίριο.

Την επομένη και μετά την απελευθέρωση όλων των συλ-

ληφθέντων στην Αθήνα, πραγματοποιήθηκε η συγκέντρωση, όπου όλοι οι καταληψίες διέφυγαν μεταξύ των συγκεντρωμένων αφήνοντας πίσω τους τα δείγματα της αποφασιστικότητάς τους να αντιδρούν σε κάθε απόπειρα του κράτους να καταστέλλει και να απαγορεύει τις συγκεντρώσεις αναρχικών, με δήθεν πληροφορίες για διασάλευση της «δημόσιας τάξης και κοινωνικής ειρήνης».

Δημοσιεύουμε τα κείμενα, που εκδόθηκαν:

ΛΑΕ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Τα παραμύθια τελείωσαν - φτάνει πια.

Χτες (26.3.86) τα ψευτοσοσιαλιστικά καθάρματα του κράτους συνεχίζοντας την τακτική της άγριας καταστολής και απομόνωσης με σκοπό τη φυσική εξόντωση διέλυσαν την οργανωμένη από μέρες πορεία των αναρχικών ενάντια στο Σουλτε και τα αφεντικά.

ΤΟ ΠΟΤΗΡΙ ΞΕΧΥΛΙΣΕ. Δεν είναι η πρώτη φορά που τα γουρούνια του κράτους απαγορεύουν θρασυτάτα πορεία των αναρχικών. Ο σκοπός τους είναι φανερός. Επιχειρούν την ποινικοποίηση του αντικρατικού-αντικαπιταλιστικού αγώνα.

Εάν η δολοφονία του Μ. Καλτεζά και το ματοκύλισμα της Αθηνάς στο Πολυτεχνείο ήταν η αρχή μιας περιόδου όπου κάθε αντικαπιταλιστική κίνηση που θα ξεφεύγει από τα όρια που το κράτος επιτρέπει θα αντιμετωπίζεται από τα ΜΑΤ και ΜΕΑ τα χθεσινά γεγονότα αποδεικνύουν έμπρακτα ότι Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΠΑΛΟΥ.

Αυτό φαίνεται καθημερινά εδώ και πολλούς μήνες. Η αντιμετώπιση από το κράτος κάθε αγωνιστικής κίνησης των εργαζόμενων κάθε αντικρατικής νεολαιστικής κινήσεως, είναι παντού η ίδια: Ξύλο και σφαίρες. Αυτή είναι η απάντηση των αφεντικών στον αγώνα για ΖΩΗ.

Η συχνή δράση των λυκόσκυλων των ΜΑΤ και ΜΕΑ τους τελευταίους μήνες (φορηγατζήδες αγρότες, ΗΑΠΑΠ, Ζωγράφου κλπ) δείχνει περίτρανα ότι η ΘΕΛΗΣΗ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΗΣ ΒΙΑΣ.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28/3

Ε φίλοι μου, οι αισθήσεις μας έχουν τόσο τις ώρες τούτες να κερδίζουν, όσα σε ολάκερα χρόνια δεν κέρδισαν. Οι ωραίες εικόνες που πέρασαν από μπροστά μας κούφιας δεν ήταν, μόνο μαγικές. Η χαρά της καταστροφής είναι συνάμα και χαρά δημιουργίας. Κάποτε θα νιώσουμε τη μεγαλύτερη ηδονή... θα δούμε τον παλιό κόσμο να καίγεται και πάνω του θα χτίσουμε τον καινούριο. Σε ένα δευτερόλεπτο, σε μια ώρα, σε είκοσι χρόνια... δεν έχει σημασία. Σημασία έχει ότι βαδίζουμε προς την κοινωνία του γλεντιού, της περιπέτειας, της ποίησης, των υλικών αγαθών, του έρωτα. Δε χρειάζεται καιρός για να ετοιμαστούμε, όλοι οι ταπεινωμένοι και καταπιεσμένοι εδώ είμαστε, αρχίστε, εμπρός. Δεν έχουμε να χάσουμε παρά μόνο την πλήξη.

-όμορφοι πολεμιστές των οδοφραγμάτων-
Συγκέντρωση, Παρασκευή 28.3.86, 2μ.μ.
έξω από τη Βιομηχανική Θεσ/νίκης

ΛΑΕ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ- ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ

Αντισταθείτε στις προκλήσεις της αστυνομίας - αντισταθείτε στα αφεντικά. Πριν τις εκλογές εμείς οι αναρχικοί, προειδοποιούσαμε ότι την εκλογική μασκαράτα θα ακολουθήσει αύξηση της τρομοκρατίας, της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης. Πράγματι την δολοφονική δράση των μπάτσων στο Πολυτεχνείο ακολούθησε η αμείλικτη καταστολή απεργιών, η γνωστή απαγόρευση των μισθολογικών αυξήσεων και εντατικοποίηση του ρυθμού δουλειάς.

ΤΩΡΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΥΝ ΤΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ. Φτύνουν τους ίδιους τους τους νόμους προκειμένου να στραγγαλίσουν ένα κίνημα ελευθερίας. Όπως πριν ένα χρόνο έστελναν τα ΜΑΤ για να σπάσουν τα κεφάλια των διαδηλωτών που έδειχναν το μίσος τους στο φασίστα Λεπέν, προκειμένου να τον υπερασπίσουν, έτσι και τώρα επιτέθηκαν με λύσσα στην αναρχική συγκέντρωση για να υπερασπίσουν το Σουλτε, το όργανο του αμερικάνικου κεφαλαίου.

Εργαζόμενοι - Φτάνει πια. Η ΣΙΩΠΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΣΥΝΕΡΓΙΑ. Όσο δεν αντιδράμε στην κρατική τρομοκρατία, επιτρέπουμε στα αφεντικά να σταθεροποιούν την κυριαρχία τους, να δημιουργούν ανενόχλητα τους όρους για την ολοκληρωτική υποταγή μας.

ΩΡΑ 2 μ.μ. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ -ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ, ΑΥΡΙΟ ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ. - ΚΑΤΩ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ. - ΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ.

η γενική συνέλευση της κατάληψης Βιομηχανικής σχολής Θεσ/νίκης

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΙΩΡΕΙΤΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ

Εδώ και επτά ολόκληρα μερόνυχτα παρακολουθούμε έκθαμβοι και απαθείς έως το βαθμό της μαζικής μας αυτοκτονίας - την πυρκαγιά των εγκαταστάσεων της JET-OIL, μένοντας στον προκαθορισμένο ρόλο του παθητικού πολίτη-θεατή που δεν ενδιαφέρεται για την ουσία, αλλά αρκείται στη θεαματική όψη του γεγονότος. Κι ενώ η φλόγα από τις απανωτές εκρήξεις των εγκαταστάσεων φώτιζε απ' άκρη σ' άκρη την πόλη μας, εμείς παραμέναμε στο απόλυτο σκοτάδι της αγνοίας μας ως προς την γενεσιουργό αιτία της φωτιάς, πέφτοντας για άλλη μια φορά στην καλοστημένη παγίδα του Κράτους. Πιστέψαμε στις δημόσιες εξαγγελίες, πιστέψαμε στα ψέματα των ειδικών που για μια ακόμη φορά, ενώ είχαν το θράσος να δηλώσουν ότι δεν υπάρχει κίνδυνος, η πραγματικότητα τους διέψευσε ΓΕΛΟΙΟΠΟΙΩΝΤΑΣ την απεγνωσμένη προσπάθεια συγκάλυψης του πραγματικού ενόχου, του Κεφαλαίου.

Τα αφεντικά στην προσπάθειά τους να επιβάλλουν τα σχέδια επέκτασης της κυριαρχίας του κεφαλαίου, χιτίζουν βιομηχανικές εγκαταστάσεις υποθιβάζοντάς μας σε απλά εξαρτήματα των μηχανών και μας αντιμετωπίζουν με κυνική αναισθησία, αδιαφορώντας για το ανθρώπινο τίμημα στους χώρους που δουλεύουμε και ζούμε, θυσιάζοντάς μας στο θωμό του Κέρδους.

Η ατμοσφαιρική ρύπανση και ο κίνδυνος μιας ενδεχόμενης έκρηξης της δεξαμενής αμμωνίας, από τη μια έντεχνα αποσιωπήθηκε από τα μέσα μαζικής αποπληροφόρησης κι από την άλλη ο κάθε Μαμιάδης ποτέ δεν θα ανησυχήσει για τις ζωές μας, αλλά για το ύψος της ασφάλειας που θα εισπράξει! (Μήπως της δεξαμενής εμπρηστής είναι ο Μαμιάδης!). Η βιομηχανική ζώνη μόλις 7 χλμ. από το κέντρο της πόλης με τα σπίτια μας να την πλασιώνουν είναι μόνιμη απειλή και αργός θάνατος.

Θα πρέπει οι φλόγες της JET-OIL να φτάσουν έξω από τα σπίτια μας για να καταλάβουμε επιτέλους ότι η μόνη διέξοδος στο αδιέξοδο της εγκληματικής αδιαφορίας των ανευθύνων «υπεύθυνων» είναι η γενικευμένη πυρπόληση του αποκρουστικού οικοδομήματος αυτών που καθημερινά οργανώνουν την εξόντωση του ανθρώπινου γένους! Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ, ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ!

Συγκέντρωση
άγαλμα Βενιζέλου 6 μ.μ.
ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Πογκρόμ συλλήψεων στη Γαλλία.

Συνελήφθησαν στις 28 Μαρτίου στη Λυών από άντρες της ειδικής «αντιτρομοκρατικής» αστυνομίας, οι Αντρέ Ολιβιέρ, η κόρη του Άννα 16 ετών και ο Μπέρναρντ Μπλάνκ.

Οι γάλλοι αστυνομικοί είχαν πληροφορίες και αναζητούσαν τον Τζωρτζ Κιπριάνι, ένα ενεργό στέλεχος της Άμεσης Δράσης, σύμφωνα με τον δικαστή Bruguière. Τελικά στο αυτοκίνητο που εντόπισαν ήταν ο Αντρέ Ολιβιέρ ενώ η 16χρονη κοπέλλα που έλεγαν οι πληροφορίες τους ήταν η κόρη του. Στο πορτομπαγάζ του αυτοκινήτου βρέθηκαν πιστόλια περίστροφα και πλαστά χαρτιά ενώ πλαστές ήταν και οι πινακίδες του οχήματος.

Ο Αντρέ Ολιβιέρ είναι πολύ γνωστός στη Λυών. Η πολιτική του πορεία ξεκινά από το μαοϊσμό, εν συνεχεία περνά στη προλεταριακή Αριστερά, στη Νέα Λαϊκή Αντίσταση, στον ΝΑΡΑΡ (Νέος Στρατός για τη Λαϊκή Αυτονομία) και στην Άμεση Δράση. Από το 1972 ήταν καθηγητής σε τεχνικό λύκειο. Το 1975 απολύεται για πολιτικούς λόγους. Οι μαθητές του σχηματίζουν επιτροπές συμπαράστασης. Από τη χρονιά αυτή ο Ολιβιέρ δουλεύει σε επιτροπές αντιμιλιταριστών, συμπαράστασης στους πολιτικούς κρατούμενους της RAF και επιτροπή δράσης για τους φυλακισμένους.

Το 1979 εγκαταλείπει τη Λυών και έκτοτε αναζητείται από την

αστυνομία. Στο σπίτι του οι αστυνομικοί βρήκαν πολλά ντοκουμέντα πολιτικού χαρακτήρα από το 1982. Σύμφωνα με την αστυνομία, τα ντοκουμέντα αυτά που είναι της Άμεσης Δράσης δεν αποδεικνύουν κατ' αρχήν άμεση ανάμιξη του Ολιβιέρ σε ενέργειες της οργάνωσης αυτής. Τα όπλα που βρέθηκαν στάλθηκαν για βαλλιστική εξέταση και στο Βέλγιο, γιατί οι αστυνομικές αρχές συνδέουν τη δράση της Άμεσης Δράσης με αυτή των Βελγικών Μαχητικών Κομμουνιστικών Πυρήνων.

Ο Αντρέ Ολιβιέρ, ο Μπέρναρντ Μπλάνκ και η κοινή φίλη τους Τζοέλλε Κρεπέτ που συνελήφθη αργότερα κρατούνται από την DCR6 (Κεντρική Διεύθυνση Πληροφοριών και ανακρίνονται).

Εξ' άλλου στις 23 Απριλίου άντρες της γαλλικής αστυνομίας εισέβαλαν στα γραφεία της εφημερίδας Liberation με εντάλματα για τους δημοσιογράφους Giles Millet και Marc Francelet, αρχισυντάχτη του VSD καθώς και για τον φωτορεπόρτερ Franz Lefrancois.

Ο νέος κύκλος συλλήψεων ξεκίνησε από τον δικαστή Bruguière μετά την απόπειρα εναντίον του αντιπροέδρου των Γάλλων βιομηχάνων από την Άμεση Δράση. Εντάλματα για 53 άτομα έχουν εκδοθεί χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

ΟΙ 5 ΤΟΥ BANKOYBER ΕΓΙΝΑΝ 4

Στις 3 Σεπτέμβρη 1985 εκδικάστηκε η έφεση της Julie Belmas, που κατηγορήθηκε για συμμετοχή στις παράνομες οργανώσεις Direct Action και Wimmin's Fire Brigade και είχε καταδικαστεί σε εικοσαετή φυλάκιση. Η Belmas αποκέρυξε τη δράση της, (συμμετοχή σε βομβιστική επίθεση στο «Red Hot Video» και στο «Litton Systems of Canada»). Κατονόμασε και περιέγραψε ενέργειες των πρώην συντρόφων της Ann Hansen, Gerry Hannah, Brent Taylor και Doug Stewart, συμπεριλαμβανομένων και ενεργειών για τις οποίες δεν είχαν κατηγορηθεί. Η κατάθεσή της θα χρησιμοποιηθεί ενάντια στην Ann και τον Brent, όταν εκδικαστεί η έφεσή τους.

Πρόκειται για ένα κλασικό παράδειγμα της δυνατοτητας, που έχει το δικαστικό-σωφρονιστικό σύστημα, να μετατρέπει έναν άνθρωπο σε αξιολύπητο φάντασμα του προηγούμενου εαυτού του, καταρρακώνοντας

την αξιοπρέπειά του. Έτσι, η Belmas ανακοίνωσε την «αναμόρφωσή» της, κατηγορώντας την Ann και τον Brent ότι την αποπλάνησαν, την πίεζαν, την κατεύθυναν. Δέχθηκε την άποψη του δημόσιου κατηγορούμενου ότι «η Ann και ο Brent ήταν οι αρχηγοί ενώ η ίδια ένας ταπεινός στρατιώτης» και περιέγραψε πως «τους μιλούσε άσχημα στο τηλέφωνο γιατί δεν μπορούσε να αντέξει την περιφρόνησή τους». Επικαλέστηκε τη νεαρή της ηλικία και την «ευεπηρεάστη» φύση της, δηλώνοντας ταυτόχρονα ότι θέλει να οργανώσει σεμινάρια εγκληματολογίας ώστε «να μην ακολουθούν οι νέοι το δικό της δρόμο». Τέλος, ζήτησε την επείκεια του δικαστηρίου, αφ' ενός γιατί ομολόγησε και αφ' ετέρου γιατί φρόντισε να μην σπαταληθεί δημόσιο χρήμα ζητώντας δίκη ενώπιον ενόρκων (η έφεσή της εκδικάστηκε από οικονομικότερη τριμελή σύνθεση). Η «στροφή» αυτή της Belmas, δεν ήταν ξαφνική.

Υπήρξαν αρκετά σημάδια για την κατεύθυνση, που επρόκειτο να ακολουθήσει μετά τη σύλληψή της: απέρριψε την οικονομική και πολιτική υποστήριξη της ομάδας συμπαράστασης στους 5 (Free the Five Defense Group), αρνήθηκε να απαντήσει σε αλληλογραφία και στράφηκε στη θρησκεία ενώ βρισκόταν μαζί με την Ann στη γυναικεία φυλακή. Kingston. Ενώ κανείς άλλος από τους κατηγορούμενους δεν είχε ομολογήσει, η Belmas όχι απλώς το είχε κάνει, αλλά είχε υπογράψει και κατάθεση, στην οποία ανεμίγνυε τον Brent σε μια σειρά από ενέργειες. Είτε είναι ένας «έντιμος πολίτης», που «συνεργάζεται» με την αστυνομία, είτε ένας πληροφοριοδότης, που πληρώνεται ή θέλει να αποφύγει μια καταδίκη, είτε ένα πρώην μέλος παράνομης οργάνωσης που έσπασε κάτω από την πίεση, την απομόνωση, τα βασανιστήρια, δεν παύει να είναι καταδότης.

Διήμερη αναρχική συνάντηση στη Θεσ/νίκη

Στις 9 και 10 του Μάη, στο αμφ. της Νομικής, πραγματοποιήθηκε στη Θεσ/νίκη η ανεπίσημη διήμερη συνάντηση αναρχικών της Βόρειας Ελλάδας. Η συνάντηση αποφασίστηκε κατά τη διάρκεια του τριήμερου της Πάτρας. Συμμετείχαν, εκτός από ομάδες και άτομα της Θεσ/νίκης, κόσμος από επαρχία δηλ. από Καβάλα, Κομοτηνή, Λάρισα, Νάουσα, Πτολεμαίδα. Την πρώτη μέρα, άνοιξε την συζήτηση ο Μπαρμπα-Γιάννης Ταμτάκος με μια αναφορά στο γιορτασμό της Πρωτομαγιάς και την καπήλευσή του από κόμμα, αναφορά στις πριν το Μάη του '36 κοινωνικοοικονομικές συνθήκες σε Ελλάδα και Ευρώπη, και τελικά, αναφορά στα γεγονότα του Μάη του '36. Έγινε παρουσίαση των ομάδων και της μέχρι τώρα δραστηριότητάς τους, σε γενικές γραμμές. Αργότερα, ακολούθησε συζήτηση για την ιδιαιτερότητα της Θεσ/νίκης και της Β. Ελλάδας, για την ηθική του αναρχικού, και για το πως μεταφράζουμε τα γεγονότα των δύο τελευταίων χρόνων στα Εξάρχεια. Η δεύτερη μέρα άρχισε κάτω από άσχημες καιρικές συνθήκες μιας καταρακτώδους (και δη ραδιενεργού) βροχής, και ίσως αυτή να ήταν η αιτία που ο περισσότερος κόσμος δεν ήρθε το πρωί, κι έτσι η συζήτηση άρχισε στις 3.30 το μεσημέρι και κράτησε ως τις 12 το βράδυ. Συζητήθηκε αρκετά το θέμα της επαναστατικής βίας, λίγο η σχέση των αναρχικών με τα ναρκωτικά (με αφορμή το χτύπημα των εμπόρων στα Εξάρχεια), το οργανωτικό πρόβλημα και ανάμεσα στις ομάδες και τα άτομα της Θεσ/νίκης και

ανάμεσα στη Θεσ/νίκη και στις ομάδες της επαρχίας. Ακολούθησαν συζητήσεις μικρής διάρκειας για το ζήτημα ενός πανβορειοελλαδίτικου αρχικά έντυπου, το θέμα του ηλεκτρονικού φακελλώματος και της νέας ταυτότητας, και το διήμερο έκλεισε με μια συζήτηση πάνω σε συγκεκριμένους τρόπους παρέμβασης σε πιθανούς χώρους εργασίας.

Ήταν μια θετική κίνηση εκ μέρους των αναρχικών της Β. Ελλάδας και προώθησε πραγματικά μια κατάσταση (όπως μάλλον θα φανεί αργότερα). Αρχικά βέβαια, ήταν ως επί το πλείστον αναγνωριστική (όπως εξ' άλλου κι εκείνη της Πάτρας). Ήταν ικανή η προσπάθεια όλου του κόσμου (εκτός ελαχίστων στενοκέφαλων εξαιρέσεων που όμως δεν κατόρθωσαν να επηρεάσουν την φανερή επιθυμία του κόσμου για συνεννόηση) να παραβλέψει σε πρώτη φάση τις μεταξυ του αντιθέσεις (ειδικά αυτές ανάμεσα στις ομάδες και τα άτομα της Θεσ/νίκης) για να καταλήξει κάποια αυτή η πρώτη συνάντηση. Μετά από ώριμες σκέψεις, ήταν φανερό πως κατά πλειοψηφία, ο κόσμος ήταν αποφασισμένος να λειτουργήσει προς το παρόν αρκετά αφαιρετικά ούτως ώστε να υπάρξει η δυνατότητα για επαφές, επικοινωνία, σ' ένα βαθμό κοινή οργάνωση που θ' αποκαλύψει αποσυμφωνώντας το πραγματικό δυναμικό του αναρχικού χώρου και τα περιθώρια ανοίγματος σε περισσότερο κόσμο. Κυριάρχησε η πρόταση για τη δημιουργία ενός χώρου που (είτε θα ονομάζεται στέκι, είτε γραφείο) θα έχει

δύο λειτουργίες: κατ' αρχήν το χαρακτήρα ενός πόλου συγκέντρωσης, συνάντησης και επικοινωνίας των ομάδων και των ατόμων της Θεσ/νίκης, που δεν θ' ανήκει σε καμιά ομάδα, ούτε θα στοχεύει στην ομοιογένεια. Θα παίζει σ' ένα βαθμό συντονιστικό ρόλο στις ενέργειες της Θεσ/νίκης, ενδέχεται αργότερα να είναι και περισσότερο ανοιχτό για τον άλλο κόσμο. Η δεύτερη και εξ' ίσου σοβαρή λειτουργία του χώρου αυτού, θα είναι αυτή του κέντρου πληροφόρησης κι επαφής για τη Βόρεια Ελλάδα. Για το σκοπό αυτό θα επιδιωχτεί η ύπαρξη ενός τηλεφώνου. Έτσι θα μπορεί να έρχεται σε επαφή, ομάδα ή άτομο από κάποια πόλη με άτομα από οποιαδήποτε πόλη έχει επικοινωνία μ' αυτό το κέντρο πληροφόρησης. Θα γίνεται ανταλλαγή πληροφοριών, υλικού, αλλά θα έχει και πολλές ακόμα λειτουργίες. Κάπως έτσι το ήθελαν κι οι προτάσεις, και κάπως έτσι συμφωνήθηκε στο ραντεβού των άμεσα ενδιαφερομένων επί του θέματος.

Το ζήτημα του πανελληνίου ή πανβορειοελλαδίτικου έντυπου δεν συζητήθηκε παρά περιφερειακά, κι αυτό μάλλον γιατί ήταν φανερό οι αδυναμίες μιας τέτοιας συνάντησης να καταλήξει σ' αυτού του τύπου συγκεκριμένα αποτελέσματα. Ξαν ιδέα όμως δεν εγκαταλείφθηκε και μάλλον θα ξαναγίνει κύκλος συζητήσεων πάνω στο θέμα και μέσα σ' αυτό το χώρο γραφείο που θα στηθεί και στις πιθανές επόμενες συναντήσεις στη Βόρεια Ελλάδα.

Πάει κι αυτό! «Αναπλάθουν» το δασάκι της Σχολής Ευελπί- δων

Το δασάκι στου Γκύζη, δίπλα στην παλιά Σχολή Ευελπίδων, φαίνεται ότι δεν είναι αρκετά ευπρεπές πλέον, για να σταθεί αξιοπρεπώς δίπλα στα νέα δικαστήρια. Με τα πεύκα του, τη «μαρίδα» που παίζει μπάλα, τα ζευγάρια που δολτάρουν, τα σκυλιά (ράτσας και κόπρους) δεν ανταποκρίνεται στην αναμενόμενη «αναβάθμιση» της περιοχής. Εκτός απ' τους στρατιωτικούς (λόγω Σχολής Ευελπίδων) και τους αστυνομικούς (λόγω ΚΖ αστυνομικού τμήματος), η περιοχή γύρω από το δασάκι και το πεδίο του Άρεως πρόκειται να κατακλυσθεί κι από άλλους κατοίκους «περιωπής», δικαστικούς και δικηγόρους, λόγω της μεταφοράς των δικαστηρίων. Η διαδικασία έχει ήδη αρχίσει: τα νοίκια έχουν ανέβει στα ύψη, τρύπες των 20 τ.μ. βαφτίζονται «δικηγορικά γραφεία» κλπ.

Εκπονήθηκε, λοιπόν σχέδιο «διαμόρφωσης» του δάσους: τα μονοπάτια θα γίνουν πλακόστρωτα δρομάκια, θα τοποθετηθούν καθίσματα, θα δημιουργηθεί κυλικείο. Δε μάθαμε ακόμα αν θα περιφραχθεί εντελώς, αν θα τοποθετηθεί φύλακας και θα κλείνει μόλις βραδυάσει (τέρμα οι ρομαντικές βολτούλες τα ζεστά βράδια του καλοκαιριού). Ούτε μας είπαν, φυσικά, πόσα πεύκα θα θυσιαστούν στο βωμό της τιμωρίας ομορφιάς. Θ' απαγορευθεί και η διέλευση με συνοδεία σκύλου;

Μια τέτοια εξέλιξη δεν θα μας εξέπληξε, καθόσον ο γειτονικός λοφίσκος, πριν λίγα χρόνια ελεύθερος και προσιτός σε όλους, τώρα κλειδώνεται τα βράδια και στις εισόδους συναρτάς πινακίδες με ώρες λειτουργίας, πινακίδες με φράσεις όπως «απαγορεύονται οι σκύλοι» κλπ. Μπορούμε εκ των προτέρων να πούμε ότι η «αναβάθμιση» αυτή, που προαναγγέλθηκε πανηγυρικά απ' τον τύπο και την τηλεόραση, καθόλου δεν μας ενθουσιάζει, παρόλο, που φαίνεται να ενθουσιάζει μια μερίδα των κατοίκων του Γκύζη, που προτιμούν τα τεχνητά δρομάκια απ' το χώμα, τα κάγκελλα απ' την ελεύθερη διέλευση, τα φυτεμένα παρτέρια απ' τα αυτοφυή χαμομήλια, το κυλικείο απ' τα φυσικά ξέφωτα.

Βέβαια, τα παιδιά δεν πήραν είδηση ότι προβλέπεται να κατασκευαστεί «μεγάλη παιδική χαρά με παιδαγωγικά παιχνίδια», επειδή γι' αυτά ολόκληρο το δασάκι είναι και θα είναι ένας χώρος παιχνιδιού κι επειδή δεν αντιλαμβάνονται, ευτυχώς, τους ψεύτικους διαχωρισμούς των μεγάλων σε «παιδότοπους», «σκυλότοπους» και λοιπούς τεχνητούς χώρους.

ΙΤΑΛΙΑ

Οι σημερινές εκφράσεις των ανταγωνιστικών κοινωνικών κινημάτων

Η ΔΟΚΙΜΗ εξασφάλισε την τακτική συνεργασία Ιταλών συνεργατών που θα δίνουν από εδώ το στίγμα των κοινωνικών αγώνων στη χώρα τους. Έτσι, θα μπορούμε να έχουμε μια έγκυρη πληροφόρηση για τις εξελίξεις στη γειτονική, μεσογειακή χώρα. Προσπαθούμε κι ελπίζουμε να εξασφαλίσουμε παρόμοια συνεργασία και από άλλες χώρες, ώστε να γίνει η ΔΟΚΙΜΗ ο καθρέφτης που θα δίνει την εικόνα του σημερινού επιπέδου των κοινωνικών συγκρούσεων τόσο ως προς τις κύριες ιδεολογικές τάσεις τους όσο και ως προς τις μορφές και τα μέσα της δράσης που χρησιμοποιούνται.

Δεν είναι πάντα σωστό ότι οι πιο σκληρές περιόδους πάλης του προλεταριάτου ενάντια στην αστική τάξη και στο Κράτος της, συμπίπτουν με τις περιόδους της πιο οξείας οικονομικής κρίσης. Στην Ιταλία, στα 1980, 81, 82 (χρόνια της πιο οξείας οικονομικής κρίσης) το *Ανταγωνιστικό Προλεταριακό Κίνημα* (Α.Π.Κ.) παράμενε σαν παραλυμένο. Από το 1983, τον καιρό που οι πιο μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις έβγαιναν από την κρίση (σε βάρος των μικρότερων και με το δυνάμωμα της εκμετάλλευσης) άρχισε να ξυπνάει και το Α.Π.Κ. και να ξαναπαίρνει ενδιαφέρουσες αγωνιστικές πρωτοβουλίες. Ποιές είναι οι βασικές δυνάμεις που συγκροτούν σήμερα το Κίνημα; Μπορούμε να επισημάνουμε, μιλώντας σχηματικά και περιοριζόμενοι στις πιο ενδιαφέρουσες εκφράσεις του Κινήματος, τρεις τομείς, που κιάλα είναι μπλεγμένοι μεταξύ τους:

- α) Το Αντιπολεμικό και Αντιιμπεριαλιστικό Κίνημα,
- β) Το κίνημα εναντίον της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης, και
- γ) Το Φοιτητικό Κίνημα.

ΤΟ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΚΑΙ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

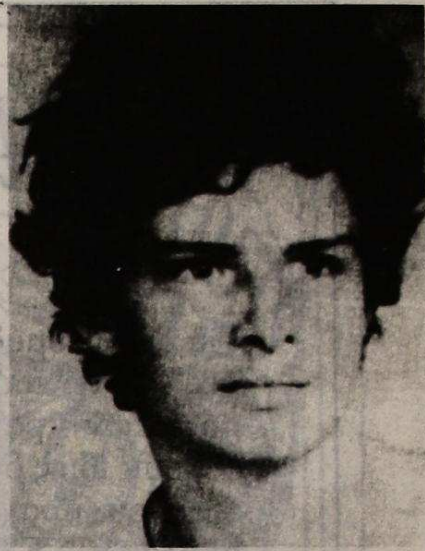
Από τις αρχές του '83 αναπτύσσεται ένα δυνατό μαζικό Κίνημα ενάντια στον κίνδυνο ενός Τρίτου Παγκόσμιου Πολέμου κι ενάντια στους πολεμικούς κινδύνους που απορρέουν από τη συμμαχία της Ιταλίας με τις ΗΠΑ. Εκείνο που έπαιξε ιδιαίτερο ρόλο ήταν η εγκατάσταση των αμερικανικών πυρηνικών πυραύλων στη βάση του Κομίσο στη Σικελία. Αλλά, το Κίνημα θ' αναπτυχτεί μέχρι σήμερα (Μάης '86) πάνω σε πολλά και διάφορα θέματα που έχουν σχέση με την εξωτερική πολιτική της ιταλικής κυβέρνησης. Σ' αυτό το Κίνημα υπάρχουν πολλές αντιθέσεις και είναι χρήσιμο να εξεταστεί πιο λεπτομερειακά.

Πρώτ' απ' όλα, είναι ανάγκη να μην ξεχνάμε ότι ανάλογα Κινήματα αναπτύσσονται σε όλη τη Δυτική Ευρώπη, στην ίδια περίοδο, με όμοια χαρακτηριστικά κι ότι ειδικά το Δυτικογερμανικό Κίνημα (που, βέβαια, είναι το πιο δυνατό) επηρεάζει αρκετά το Ιταλικό Κίνημα. Μια κεντρική

αντίθεση είναι εκείνη μεταξύ *Ειρημιστών* που είναι εναντίον της βίας και επαναστατών *μαχητών*. Οι επαναστάτες μαχητές (που στην πλειοψηφία τους είναι *νέοι χωρίς κόμμα*) καταλαβαίνουν ότι είναι αναγκαίος ένας σκληρός αγώνας αλλά και βίαιος ενάντια στην κυβέρνηση-σύμμαχο των ΗΠΑ, για ν' απομακρύνει τον κίνδυνο του πολέμου. Για τους μη βίαιους-ειρημιστές, πρόκειται για μια πάλη όπου εκδηλώνεται μια αντίσταση, μια ηθική διαμαρτυρία που δεν περιέχει καμιά συγκεκριμένη πολιτική πρωτοβουλία. Οι αντιδραστικές δυνάμεις ανέχονται τους ειρημιστές, αλλά, οπωσδήποτε, δεν μπορούν να ανεχτούν τους επαναστάτες μαχητές. Το *Κομμουνιστικό Κόμμα* βρίσκεται σε δύσκολη κατάσταση, αφού έχει αποδεχτεί επίσημα το ΝΑΤΟ. Το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να κριτικάρει την εγκατάσταση των πυραύλων αυτή καθ' αυτή αλλά όχι και τις βαθύτερες αιτίες της (δηλαδή τη συμμαχία με τις ΗΠΑ).

Η πιο ενδιαφέρουσα όψη αυτής της κινητοποίησης είναι ότι

συν. σελ. 38

Radu Filipescu καταδικασμένος σε 10 χρόνια φυλακή για συγγραφή και διάδοση του «Μανιφέστου»

Μανιφέστο

Εσείς που εύχεστε την κατάλυση του εγκληματικού καθεστώτος του Τσαουσεσκου, κατεβείτε στους δρόμους στο κέντρο του Βουκουρεστίου την Κυριακή 22 Μάη και τις επόμενες Κυριακές μεταξύ 12 και 1. Αποδείξτε τη δυσάρεσκειά σας περπατώντας στους δρόμους και το πλήθος θα τολμήσει να βροντοφωνάξει την αποφασιστικότητά του. Ας γίνει η Κυριακή η μέρα της εξέγερσης μέχρις ότου πετύχουμε μια καλύτερη ζωή. Κατεβείτε στους δρόμους του Κέντρου.

Ο δρόμος

Ο Radu Filipescu είναι σήμερα κρατούμενος σε μια από τις πιο σκληρές ρουμάνικες φυλακές. Η στάση του απέναντι στις αρχές της φυλακής του στοίχισε την απαγόρευση των επισκέψεων.

15000 Σουηδοί πειραματόζωα της Πληροφορικής

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΚΕ Η ΖΩΗ ΤΟΥΣ, ΕΝ ΑΓΝΟΙΑ ΤΟΥΣ, ΣΤΟΥΣ ΚΟΜΠΙΟΥΤΕΡΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΗΣ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΣ

Σύμφωνα με τα τηλεγραφήματα των διεθνών πρακτορείων ειδήσεων, 15.000 κάτοικοι αυτής της χώρας που πλάσσονται για τον όμορφο σοσιαλισμό με ελευθερία -και δη σεξουαλική!- που κατάφερε το κράτος και λέγεται Σουηδία, ανακάλυψαν έκπληκτοι ότι η ζωή τους έχει καταγραφεί, εν αγνοία τους, σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

Τι συνέβει. Μια ερευνητική ομάδα του πανεπιστημίου της Στοκχόλμης, της οποίας ηγείται ο καθηγητής Καρλ Γκούναρ Γιάνσον θεώρησε σκόπιμο για τις «κοινωνιολογικές τους έρευνες» να καταγράψει στους κομπιούτερς 15.000 κατοίκους της Στοκχόλμης που γεννήθηκαν το 1953. Στο φακέλλωμα αυτό, που αποκαλύφθηκε από μια εφημερίδα, περιλαμβάνονται πληροφορίες για ανάμειξη ή όχι των πολιτών σε εγκληματικές πράξεις, οι επιδόσεις τους στις σπουδές, η στρατιωτική θητεία τους, η κατάσταση της υγείας τους, οι προτιμήσεις τους για τα ποτά κ.ά.

Η αποκάλυψη του γεγονότος αυτού προκάλεσε οάλο στους πολίτες που απαιτήσαν να καταστραφεί τελείως το φακέλλωμα αυτό. Η κυβέρνηση περιορίστηκε να ζητήσει από τους ερευνητές να σβήσουν τα ονόματα, πράγμα που όχι μόνο δεν έγινε αλλά ο Καρλ Γκούναρ Γιάνσον πιέζει ώστε τελικά ούτε τα ονόματα να σβυστούν. Απ' ότι φαίνεται μόνο η οργή των Σουηδών απομένει για να μπει κάποια τάξη στα «ερευνητικά προγράμματα» των κοινωνιολόγων.

Η αποκάλυψη του περιστατικού αυτού στη Σουηδία έρχεται να επιβεβαιώσει μια πορεία που ακολουθείται προς το παρόν, από τις προηγμένες οικονομικά και τεχνολογικά χώρες και που αλλάζοντας ουσιαστικά τη μέχρι τώρα δομή των σχέσεων παραγωγής και εξουσίας βάζουν τις βάσεις για μια καινούργια κοινωνία. Είναι πέρα από κάθε αμφισβήτηση ότι βρίσκομαστε σ' ένα δρόμο χωρίς επιστροφή που περνά μέσα από μια τεράστια αλλαγή στη ζωή των ανθρώπων (όπως και παλαιότερα η χρήση της φωτιάς, της ρόδας, του ατμού, της μηχανής κ...).

Οι κουβέντες για το τι είδους κράτος θα οικοδομηθεί περνούν σιγά σιγά στο περιθώριο (αν όχι πουθενά αλλού). Αν μπαίνει σήμερα κάποιο επαναστατικό καθήκον που να βάζει το θέμα μιας άλλης διαφορετικής και καλύτερης κοινωνίας αυτό είναι η απάντησή στο ερώτημα: του ποιοί αποφασίζουν, του ποιοί κυριαρχούν στις παραγωγικές σχέσεις και τη δημιουργικότητα των ανθρώπων.

Πρόκειται ασφαλώς για ένα πολύ μεγάλο θέμα που έχει θιχτεί ίσως σε φιλοσοφικό επίπεδο. Το μεγαλύτερο βάρος τόχει αποκτήσει και το αποχιά όμως στη μεταφορά του από το επίπεδο της φιλοσοφίας στο επίπεδο της καθημερινής ζωής. Από το επίπεδο των διανοουμένων στο επίπεδο της πρακτικής των πολιτών.

Και είναι ένα θέμα ανοιχτό...

Οι Ισπανοί ποινικοί απαιτούν κοινή δικαιοσύνη.

Για δυο βδομάδες τον περασμένο Γενάρη, οι ισπανικές φυλακές αποτέλεσαν το επίκεντρο διεκδικητικών αγώνων των ποινικών κρατούμενων. Βασικό αίτημά τους είναι να τους δοθούν ίδιες δυνατότητες επανένταξης στην κοινωνία με αυτές πουπραχωρούνται στους αποκηρύξαντες το πολιτικό σκέλος της ETA.

Όλα άρχισαν στις 20 Γενάρη στην πρότυπη φυλακή της Βαρκελώνης, όπου οι ποινικοί κρατούμενοι άρχισαν μια «καθιστική» απεργία. Η κίνηση ενισχύθηκε από τη μάταιη αναμονή μιας αμνηστίας με την ευκαιρία της ενθρονίωσης του πρίγκιπα του Ισπανικού θρόνου στις 30 Γενάρη και εξαπλώθηκε πολύ γρήγορα σ' όλες τις φυλακές. Από το Βαλλαντολίντ ως τη Σεβίλλη πέρασε από τη Μαδρίτη και τη Βαλέντσια, με αίτημα την απόκτηση των ίδιων δυνατοτήτων κοινωνικής επανένταξης με τους ανανήψαντες της ETA-πολιτικό.

Σε άλλη φυλακή παρατηρήθηκε μια απεργία πείνας, αλλού σημειώθηκε μια μικρή στάση, ενώ σε άλλες φυλακές υπήρξε περίοδος συλλογικών «αυτοακρωτηριασμών». Για δυο βδομάδες -η ημερία άρχισε να επανέρχεται σιγά-σιγά το Φλεβάρη- οι Ισπανικές φυλακές γνώρισαν ένα κίνημα των ποινικών κρατούμενων που δεν είχε παρατηρηθεί έως τώρα σε τόση έκταση. Συνολικά περίπου 4000 κρατούμενοι -σε σύνολο 23500 φυλακισμένων- έλαβαν μέρος στις διάφορες διεκδικητικές εκδηλώσεις.

Το υπουργείο Δικαιοσύνης ούτε προς στιγμή δεν σκέφτηκε να συζητήσει την «επανάσταση» με τους ποινικούς. Σύμφωνα με εκπροσώπους του δεν επρόκειτο για μια ανταρσία εναντίον των αρχών των φυλακών αλλά για ένα φαινόμενο «κοινωνικό». Ο Ανδρεζ Μαργκεζ, γενικός διευθυντής των φυλακών πιστεύει πως ισχύει ήδη ένα σύστημα «επανάστασης» κατάλληλο. Το σύστημα αυτό που επικαλούνται οι άνθρωποι του υπουργείου Δικαιοσύνης περιλαμβάνει, εκτός από τη μείωση της ποινής, το δικαίωμα εργασίας έξω από τη φυλακή κατά τη διάρκεια της

μέρας και εξόδους κατά τα Σαββατοκύριακα. Όμως τα 2 τελευταία μέτρα αφορούν αποκλειστικά όσους έχουν ήδη εκτίσει τα 2/3 της ποινής τους.

Οι απόψεις αυτές δεν πείθουν διόλου τους ποινικούς κρατούμενους. Ένας απ' αυτούς, ο Καταλανός Χ. Ολιβέρας, υπογραμμίζει ότι το υπάρχον σύστημα στις φυλακές χρησιμοποιεί «2 μέτρα και 2 σταθμά». Δεν υπάρχει, πρόσθεσε, κανένα πραγματικό πρόγραμμα κοινωνικής επανένταξης για τους κρατούμενους. Τα μέτρα για τα οποία μιλά το Υπουργείο αφορούν έναν πολύ περιορισμένο αριθμό κρατούμενων, ενώ πάνω από το 50% των φυλακισμένων βρίσκεται υπό συνθήκες «πρόληψης». «Στην Ισπανία πολλοί περνούν μέχρι και 4 χρόνια στη φυλακή μέχρι να φτάσουν στη δίκη τους: το να περνά κανείς έτσι 2 χρόνια θεωρείται τελείως φυσιολογικό»

Ο νόμος για την επανένταξη των ανανήψαντων της ETA-πολιτικό

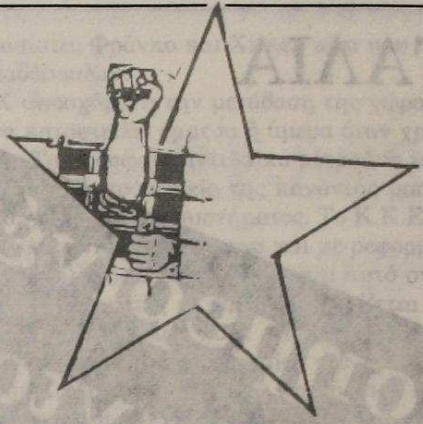
Τι ακριβώς λέει όμως, ο νόμος για την επανένταξη των ανανήψαντων μελών της ETA-πολιτικό, που αποτέλεσε το ερέθισμα για τις κινητοποιήσεις των ποινικών;

Αυτή η περίφημη επανάσταση είναι το κυρίαρχο πιστεύει του υπουργού Εσωτερικών Βαριο Νουενο, για την αντιμετώπιση του Βάσκιου κινήματος. Η φιλοσοφία του στηρίζεται στην ανταλλαγή του όπλου με το δικαίωμα της ψήφου.

Επιτρέπει στους εξόριστους, βασικά στη Ν. Γαλλία, να επιστρέψουν στη χώρα χωρίς το φόβο της Δικαιοσύνης, ενώ στους κρατούμενους παραχωρεί την αποφυλάκισή τους. Το μέτρο πάρθηκε μετά τις διαφωνίες και τη διάλυση της ETA-πολιτικό σκέλος γύρω στο 1982. Προϋποθέτει σαν απαραίτητο όρο την απάρνηση του αγώνα της ETA.

Το μέτρο αυτό, που η Δεξιά αντιπολίτευση επέκρινε δριμύτατα, δεν βοήθησε τη σοσιαλιστική κυβέρνηση να πετύχει στους σκοπούς της. Πολύ λίγοι εξόριστοι δέχθηκαν να επιστρέψουν, ενώ από τους 500 βάσκους μαχητές της ETA που κρατούνται στις φυλακές θέλησαν ν' αποφυλακιστούν μόνον οι 36. Ακολουθώντας τα Ιταλικά πρότυπα, προσπάθησαν να σπάσουν τον αγώνα των Βάσκων, αλλά οι Ισπανοί σοσιαλιστές έσπασαν τα μούτρα τους. Ο νόμος αυτός της «επανάστασης» είναι μέσα στο πλαίσιο του «αντιτρομοκρατικού αγώνα» και δεν υπάρχει περίπτωση να εφαρμοστεί στους ποινικούς.

Πρέπει να σημειωθεί εδώ και μια άλλη κατάσταση μέσα στις Ισπανικές φυλακές, ενδεικτική του ρόλου και των συμφερόντων που υπηρετούν οι σοσιαλιστές της Ισπανίας. Πρόκειται για την περίπτωση του μεγιστάνα Χοσέ Μαρία Ρουίζ Μάτος. Μετά την απέλασή του από τη Γερμανία και τη φυλάκισή του στην Αλκάλα για αισχροκέρδειες και φοροδιαφυγή δισεκατομμυρίων ισπανικών πεσέτας, τυγχάνει «χαρισματικής μεταχείρισης». «Χάρης» σε μια ομάδα δικηγόρων περιμένει τη δίκη στην υπέροχη βίλλα του έξω από τη Μαδρίτη κάτω από την εποπτεία πολλών αστυνομικών. Η μεταχείριση αυτή στοιχίζει 3 εκατ. πεσέτες το μήνα.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΥ PSOE (Ισπανικού Σοσιαλιστικού Εργατικού κόμματος) ΣΤΟΧΕΥΕΙ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Στις 19 και 20 Γενάρη, στα πλαίσια μιας μεγάλης σ' έκταση αστυνομικής επιχείρησης, συνελήφθησαν 15 «γκερριλλέρος» της GRAPO, τρεις μαχητές του PCE(r) και ένας συγγενής των συλληφθέντων. Για να πραγματοποιηθούν αυτές οι συλλήψεις η κυβέρνηση δεν ταγκουνεύτηκε ούτε το χρόνο, ούτε τα μέσα: χιλιάδες αστυνομικοί για τον έλεγχο των οικογενειών και των φίλων των επαναστατών, των νοικιασμένων διαμερισμάτων, των συμβολαίων αγοράς και πώλησης, παρακολούθησης τηλεφώνων, παραβίαση της αλληλογραφίας, έλεγχοι πολιτών και των δημόσιων συγκοινωνιών κ.λ.π. Όλα αυτά, παράλληλα με την αναμονή του λάθους ή της απροσεξίας του αγωνιστή που θα επέτρεπε επίσης τη σύλληψή του.

Παρ' ότι εκ πρώτης όψεως θα μπορούσε κανείς να πει ότι επρόκειτο για μια αστυνομική επιχείρηση της οποίας ο σκοπός ήταν, για μια ακόμα φορά, να δημοσιοποιηθεί για νιοστή φορά η «εξάρθρωση» της GRAPO, αυτή η αστυνομική επιχείρηση στοχεύει πιο ψηλά. Στη πραγματικότητα η κυβέρνηση του PSOE επιχειρεί να καταφέρει ένα χτύπημα στην επαναστατική πρωτοπορεία του Αντιστασιακού Κινήματος και να το σιμώχνει όλο και περισσότερο κάθε μέρα. Γι' αυτό το λόγο δε διατάζει να χρησιμοποιήσει άμεσα δυο στοιχεία, που εμφανισιακά, δεν βρίσκονται στο κέντρο της αστυνομικής επιχείρησης: Το PCE(r) (Κομμουνιστικό Κόμμα Ισπανίας - ανασυγκροτημένο) και τους πολιτικούς κρατούμενους.

Χρησιμοποιώντας βασανιστήρια και βίαιες ανακρίσεις προσπάθησαν και επανάληψη να εξαναγκάσουν τους κρατούμενους να υπογράψουν δηλώσεις που να τοποθετούν άμεσα το PCE(r) στις οργανωτικές δομές της στρατιωτικής δραστηριότητας της GRAPO. Θέλησαν να εξαναγκάσουν τον Jaime Simon Quintela να υπογράψει μια δήλωση με την οποία το PCE(r), και ιδιαίτερα ο Γ.Γ. Μανουέλ Περέζ Μαρτίνεζ Αρένας, παρουσιάζονταν σαν οι κυριώτεροι διευθύνοντες της GRAPO. Το μέρος της αστυνομίας για το PCE(r) και το σύντροφο Αρένας, όπως και η θέλησή της να τους εξαφανίσουν από την κυκλοφορία, διαλύοντας τους, αντικατοπτρίζονται για παράδειγμα στις δηλώσεις του Λουίζ Καμπέζα Ματο: «όσον αφορά τον Αρένας έχουμε ανώτερη διαταγή να τον εξαφανίσουμε -ή -ήταν λάθος που δεν μας επιτράπηκε να τον κανονίσουμε κατά την εξόδο του από τη φυλακή».

Εμείς, πολιτικοί κρατούμενοι από τις 2 αυτές οργανώσεις, δεν αποφεύγουμε τις αστυνομικές απειλές: είναι ξεκάθαρο ότι αυτό που θέλουν, είναι, αν όχι το να μας δουν όλους νεκρούς, τουλάχιστον το να είμαστε εξαφανισμένοι από τη ζωή, απόλυτα απομονωμένοι, ώστε κανένα σημείο από μέρος μας, ούτε το παραμικρό στοιχείο από το παράδειγμά μας σαν αγωνιστές κομμουνιστές να μην καταφέρνουν να περάσει τους τοίχους των φυλακών. Προκειμένου να προετοιμάσουν το «νόμιμο» άλλοθι για να πραγματοποιήσουν τα παραπάνω, έκαναν τον Ροντρίγκεζ Βελόσο να υπογράψει ότι ο Καλέρο Αρκόνελ (συνελήφθη το 1984) τον πληροφόρησε για ένα ραντεβού με τους GRAPO από τη φυλακή Καραμπανουέλ, όπου ο Λαουραάνο Ορτέγκα, ο Χιέρρο Τσομόν, ο Μπρότες Μπενέιτο και Σάντοες Κάσας (ηγέτες των φυλακισμένων της GRAPO) τον υποχρέωσαν να περάσει στον ένοπλο αγώνα.

Αυτές οι συλλήψεις και αυτές που μπορεί ακόμη ν' ακολουθήσουν, δεν έπεισαν το Υπουργείο εσωτερικών ότι μπορούν να ξεπερδύουν με το PCE(r) και τα μέλη της GRAPO. Χωρίς σταματημό, η αστυνομία προσπάθησε να σπρώξει τους συλληφθέντες αγωνιστές ν' αρνηθούν τον εαυτό τους, παρουσιάζοντάς τους σαν «μοντέλο-προς μίμηση» τους 14 «μετανοημένους» που εγκατέλειψαν το Νοέμβριο τον αγώνα. «Πρέπει να φερθείτε όπως αυτοί, μόνο σ' αυτή τη βάση μπορούν να γίνουν διαπραγματευτές». «Πάρτε μέρος στην «επανάσταση» όπως οι 14 της Soria, αν δεν το κάνετε οι «αυτοκτονίες» των κρατούμενων, όπως στη Γερμανία, θ' αρχίσουν σύντομα». Με τέτοιες και άλλες παρόμοιες φράσεις βομβαρδίστηκαν ασταμάτητα κατά τη διάρκεια των 10 ημερών που κρατήθηκαν στα αστυνομικά τμήματα.

Να ποιο είναι, εν συντομία, το «ή τώρα ή ποτέ» που ο Γκονζάλεθ πρότεινε στους καλύτερους άντρες και γυναίκες του λαού, στην πολιτική και στρατιωτική του πρωτοπορία: υποχωρήστε εγκαταλείποντας τον αγώνα ενάντια στα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα ή αντιμετωπίστε την άγρια καταστολή του κάθε αστυνομικού και στρατιωτικού οργάνου του κράτους.

Η άρνηση όμως της υποχώρησης, η περιφρόνηση της καταστολής και η εκλογή της συνέχισης του αγώνα ως το τέλος, είναι ακριβώς αυτό που ενώνει στενά σήμερα όλο τον εργατικό κόσμο και τους πρωτοπόρους του, από τους εργάτες των ναυπηγείων ως τις πολιτικές οργανώσεις και τους γκουερριλλά, περνώντας και από τους πολιτικούς κρατούμενους. Η εργατική τάξη και ο λαός δεν πρόκειται να επιτρέψουν να δολοφονούν τους πιο αποφασισμένους και φωτισμένους ηγέτες τους, ενώ οι δεύτεροι θα κάνουν το καλύτερο για να τους οδηγήσουν στη νίκη. Οι GEOS και οι πολιτοφύλακες είναι ανίσχυροι ενάντια σ' αυτή την ενότητα και αγωνιστική αλληλεγγύη. Θα συντριβούν όποια κι αν είναι τα σχέδια που απεργάζονται οι σοσιαλ-φασίστες.

Πολιτικοί Κρατούμενοι του PCE(r) & των GRAPO Φυλακή της Soria 12 Φλεβάρη 1985

* Το Νοέμβριο του 1984 από τους 60 μαχητές των GRAPO και του PCE(r) που ήταν φυλακισμένοι στη Σόρια, αποχώρησαν 14 προβάλλοντας διαφορετικές πολιτικές.

Νέα από ινδιάνους κρατούμενους στις Η.Π.Α.

Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε αναφερθεί στις συνθήκες κράτησης του Ινδιάνου Λεοναρντ Πελλιέ, που έχει κατηγορηθεί (μέσω σκευωρίας) για το φόνο 2 πρακτόρων του FBI κατά τη διάρκεια συμπολοκής στην Ινδιάνικη περιοχή Πάιν Ριτζ το 1975. Μετά από αλληπαλλήλες αιτήσεις ενάντια στην αδικαιολόγητη κράτησή του στην απομόνωση και στον περιορισμό της θρησκευτικής του ελευθερίας (δεν του επέτρεπαν να τελεί τις παραδοσιακές τελετές των Λακότα), ο Πελλιέ μεταφέρθηκε στις ομοσπονδιακές φυλακές Λέβενγουορθ στο Κάνσας. Για πρώτη φορά μετά από 3 χρόνια δεν βρίσκεται στην απομόνωση, για πρώτη φορά μετά από 5 χρόνια του επιτρέπεται να βγει στην αυλή. Μπορεί να πάει στη νομική βιβλιοθήκη των φυλακών και να τρώει στην τραπεζαρία, ενώ στις φυλακές Μάριον, όπου εκρατούντο ο Πελλιέ και οι επίσης Ινδιάνοι Αλ Γκάρτζα και Όρθιο Ελάφι δεν μπορούσαν να

φάνε μαζί με τους άλλους κρατούμενους όσο φορούσαν κεφαλοδέτη με θρησκευτική γι' αυτούς σημασία «λόγω κανονισμού ενδυμασίας»!

Το Όρθιο Ελάφι μετά από διαδοχικές μεταγωγές σε διάφορες φυλακές, στάλθηκε τελικά στην πολιτειακή φυλακή της Οκλαχόμα (έξω δηλαδή από το ομοσπονδιακό σύστημα φυλακών), πράγμα, που μπορεί ν' αποδειχθεί ιδιαίτερα επικίνδυνο γι' αυτόν. Γράμματα συμπα-

ράστασης και διαμαρτυρίας ενάντια στην κακομεταχείρισή τους στις φυλακές μπορούν να σταλούν στις διευθύνσεις: Leonard Peltier, P.O.B. 1000, Leavenworth, Kansas 66048, USA και Robert Hugh Wilson/standing Deer - No 83947, Lexington Assesment and Reception Centre, P.O.B. 260, Lexington, Oklahoma 73051, USA.

ΧΙΛΗ

η λαϊκή οργή εναντίον της διπλωματίας των δολοφόνων

Η «πίωση» των δικτατοριών του Ντυβαλιέ και του Μάρκος στην Αϊτή και τις Φιλιππίνες ξανάφερε στο φως της δημοσιότητας τη διπλωματία των δολοφόνων, της Ουάσιγκτον. Ενθουσιασμένοι δηλώνουν πως η Χιλή θα είναι η επόμενη στη σειρά.

Όμως στη Χιλή κάποιοι έχουν αντίθετη γνώμη. Στις αρχές του Απρίλη η πρωτεύουσα Σαντιάγο και πολλές μεγάλες πόλεις συγκλονίστηκαν από συγκρούσεις διαδηλωτών και αστυνομίας μέσα σε δεκάδες δυναμικές ενέργειες. Στο Σαντιάγο, την Κονσεψιόν, το Βαλπαράϊζο, τη Βίνα Ντελ Μαρ, το Κοκουϊμπο, την Καλάμα και στα ορυχεία της Τσουκικαμάτα οι διαδηλωτές συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις ασφαλείας του καθεστώτος, ενώ το Πατριωτικό Μέτωπο Μανουέλ Ροντρίγκεζ ανελάμβανε την ευθύνη για πάνω από 50 επιθέσεις στις πόλεις αυτές.

Η διπλωματία των δολοφόνων της Ουάσιγκτον «υιοθέτησε» πρόσφατα απόφαση του ΟΗΕ που καταδικάζει τη Χιλή για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ενώ η κυβέρνηση

Ρήγκαν επιδοτεί το φασιστικό καθεστώς του Πινοσέτ με δισεκατομμύρια δολάρια μέσω διεθνών τραπεζικών δανείων. Και αυτό ενώ ο αμερικάνικος νόμος απαγορεύει να δίνονται δάνεια σε κυβερνήσεις που παραβιάζουν τ' ανθρώπινα δικαιώματα.

Παρακάτω δίνονται αποσπάσματα από το Πρώτο Ανακοινωθέν του Μετώπου Μανουέλ Ροντρίγκεζ και ένα κείμενο για τις κλοπές ηλεκτρικού στις φτωχογειτονίες της Χιλής. Στις αρχές του Απρίλη οι δυνάμεις ασφαλείας επιτέθηκαν εναντίον εκατοντάδων αστέγων που είχαν εγκατασταθεί σε μια εγκαταλειμμένη περιοχή, προκαλώντας πολλά θύματα, ενώ κομμάντος του Μετώπου εκτέλεσαν τον ηγέτη ενός φιλοκυβερνητικού κόμματος, της Ανεξάρτητης Δημοκρατικής Ένωσης.

Στη Χιλή, η διπλωματία των δολοφόνων δεν έχει μόνο ν' αντικαταστήσει τον Πινοσέτ, αλλά και να προλάβει τη λαϊκή οργή. Ξέρουν καλά στην Ουάσιγκτον. Η Χιλή δεν είναι Αϊτή.

Αρπάξτε τα όπλα Εναντίον της Χούντας

Τον τελευταίο καιρό βρισκόμαστε μπροστά σε μια δραματική αύξηση της ένοπλης δράσης της Αριστεράς εναντίον της στρατιωτικής κυβέρνησης. Μερικές ομάδες, που η πιο δυναμική και πιο γνωστή είναι το Κίνημα της Επανάστατικής Αριστεράς (MIR) έχουν χρησιμοποιήσει, απ' όταν υπάρχει η στρατιωτική χούντα, την ένοπλη δράση σαν έναν τύπο αντίστασης. τη χρησιμοποιήσαν: πρώτο για να προπαγανδίσουν τις θέσεις τους και δεύτερο για να χτυπήσουν άμεσα αστυνομικούς και στρατιωτικούς στόχους. Στην πρώτη περίπτωση ανήκουν οι επιχειρήσεις για κατάληψη ραδιοφωνικών σταθμών.

Τελευταία, η πλειοψηφία της Αριστεράς είχε αναγνωρίσει τη νομιμότητα των ένοπλων επιθέσεων σαν μια τακτική του αγώνα για την ανατροπή του Πινοσέτ. Ενώ κανένα από τα κόμματα δεν είχε προωθήσει τη θέση για ένοπλη εξέγερση (όμοια με της Νικαράγουα) τώρα αποδέχονται ότι η λαϊκή αντιπολίτευση έχει το δικαίωμα ν' απαντήσει με τα ίδια μέσα στις επιθέσεις εναντίον του λαού. Αυτό σημαίνει ότι μερικές φορές χρησιμοποιείται η μορφή στρατιωτικά οργανωμένων επιθέσεων σε στρατιωτικούς και οικονομικούς στόχους.

Η πιο γνωστή και πιο δυναμική ανάμεσα στις νέες οργανώσεις είναι το FRENTE PATRIOTICO MANUEL RODRIGUEZ (ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΜΑΝΟΥΕΛ ΡΟΝΤΡΙΓΚΕΖ) που τελευταία κυκλοφόρησε το πρώτο του Μανιφέστο στο λαό της Χιλής. Το ντοκουμέντο αναλύει με λεπτομέρεια και την πολιτική και οικονομική κρίση του καθεστώτος, τη διαφθορά του και τη βία που ασκεί, και σημειώνει την κλιμακωμένη λαϊκή δράση για την ανατροπή του στη διάρκεια 11 ημερών διαμαρτυρίας πανεθνικής και μιας πανεθνικής απεργίας. Το «ΠΜΡ» δηλώνει:

«Ο αγώνας δεν θα σταματήσει εφόσον θα υπάρχει κι ένας Χιλιανός εξόριστος: εφόσον δεν θα υπάρχει δι-

καισύνη για τους χιλιάδες εξαφανισμένους, βασανισμένους, δολοφονημένους και φυλακισμένους από το καθεστώς: εφόσον δεν θα υπάρχει ελευθερία πολιτικής έκφρασης τύπου, συνεπαιριζονται: εφόσον ο λαός είναι στερημένος από τα δικαιώματά του: εφόσον θα εμπνέει η φτώχεια και η στέρηση για τους πολλούς και η πολυτέλεια για τους λίγους: εφόσον τα βασανιστήρια, η καταδίωξη και οι δολοφονίες συνεχίζονται και παραμένει ανέπαφος ολόκληρος ο καταπιεστικός μηχανισμός της δικτατορίας».

Όσο το καθεστώς προτείνει - διάλογο με την αντιπολίτευση αυτή «θα πρέπει να λέει ότι θα υπάρξει διάλογος μόνο αν μ' αυτόν θα μπει ένα άμεσο τέλος στους καθεστώτος του Πινοσέτ, στη χούντα του και στο Σύνταγμά του».

Ως προς το θέμα της βίας και της χρησιμοποιήσής της, το Μέτωπο υποδεικνύει το αδιάκοπο μπαράζ που χρησιμοποιεί στην προπαγάνδα της η κυβέρνηση πάνω στο θέμα της «τρομοκρατίας» και της βίας. Όπως συνέβη στην απεργία των μεταλλορύχων, οι «άνθρωποι της βίας» κα-

ταγγέθηκαν και βασανίστηκαν. Καθόλου δεν μνημονεύεται η βία που ασκεί το καθεστώς, της αστυνομίας του, των ένοπλων δυνάμεών του και το πιο βασικό απ' όλα, των κοινωνικών και οικονομικών του μέτρων. Η κατεύθυνση της οικονομίας μετά την αναρχία του 1973 της στρατιωτικής κυβέρνησης ήταν η πιο μεγάλης διάρκειας και η πιο έντονη επίθεση που έγινε ποτέ εναντίον του Χιλιανού λαού. Το μανιφέστο σκιαγραφεί τη λογική αυτού του θέματος, δίνοντας έμφαση στη νομιμότητα της αυτοάμυνας και στην υποκρισία που χαρακτηρίζει τις καταγγελίες που κάνει το καθεστώς.

Αυτή η λογική, άρα, κάνει το ΠΜΡ, να έχει μια ξεχωριστή πολιτική θέση από την υπόλοιπη αντιπολίτευση. Πρώτο, πιστεύει, μαζί μ' έναν αριθμό αριστερών που γίνονται όλο και πιο πολλοί, ότι οι συζητήσεις και το «άνοιγμα» που άρχισαν τον Αύγουστο του 1983 μέχρι το Νοέμβριο 1984 που κηρύχθηκε η Κατάσταση Πολιορκίας μεταξύ καθεστώτος και αντιπολίτευσης, ήταν ένας ελιγμός της δικτατορίας που στόχευε να σταματήσει όσο το δυνατό πιο πολλές κινητοποιήσεις και να εμποδίσει τα πολυποίκιλα ρεύματα της αντιπολίτευσης να δουλέψουν μαζί.

συν. σελ. 36

Παράνομες συνδέσεις ηλεκτρικού στις φτωχογειτονίες

Στις 24 Ιούλη ένα 13χρονο αγόρι πυροβολήθηκε και σκοτώθηκε στη γειτονιά La Bandera όταν άνθρωποι της ηλεκτρικής εταιρίας CHILECTRA πήγαν να κόψουν τις παράνομες συνδέσεις που είχαν γίνει από τους κατοίκους για να παίρνουν ηλεκτρικό. Το αγόρι, ο Alvaro Seves, χτυπήθηκε από αστυνομικούς με σφαίρα κατά τη διάρκεια της δυναμικής αντιπαράθεσης που ξέσπασε σαν αποτέλεσμα των ενεργειών των ανθρώπων της CHILECTRA.

Στις 30 Ιούλη μια νεαρή μητέρα από το Pudahuel, η Maria Jaramillo, πέθανε από ηλεκτροπληξία όταν προσπάθησε να αποσυνδέσει παράνομη σύνδεση ηλεκτρικού, πριν φτάσουν οι άντρες της CHILECTRA για την κανονική τους επιθεώρηση.

Πρόκειται για γεγονότα που σκιαγραφούν την απελπιστική κατάσταση που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι των φτωχογειτονιών της Χιλής. Αδυνατώντας ν' ανταποκριθούν οικονομικά στις βασικές ανάγκες της ζωής καταλήγουν στο να «κλέβουν» ηλεκτρικό ρεύμα σαν μια από τις τακτικές επιβιώσης. Σιγά-σιγά η προσοχή των κατοίκων στράφηκε στο καταστροφικό τρόπο με τον οποίο η CHILECTRA και η αστυνομία συμπεριφέρονται από κοινού στις φτωχογειτονίες.

«Δεν πληρώνουμε τους λογαρια-

σμούς γιατί δεν έχουμε ούτε δουλειά, ούτε λεφτά. Οφείλουμε περίπου 8000 πέσος και μας έχουν κόψει το ρεύμα από το 1983. Από τότε χρησιμοποιούμε τις λεγόμενες παράνομες συνδέσεις. Είναι τα λόγια του Mario Fernandez, ενός εργάτη του κρατικού ΡΟJH (πρόγραμμα μικρού επιδόματος για τους ανέργους), που είχε αναμειχθεί στα γεγονότα στη La Bandera. Τα λόγια του αποκαλύπτουν σκληρές πραγματικότητες που η CHILECTRA θα προτιμούσε να κρύψει: ότι χιλιάδες οικογένειες έχουν απλήρωτους λογαριασμούς ηλ. ρεύματος και καταλήγουν στο να κλέβουν με παράνομες συνδέσεις.

Η «Ανάλυση» (έκδοση της προοδευτικής αντιπολίτευσης) ήρθε σ' επαφή με την CHILECTRA, σε μια προσπάθεια να πάρει από τους διευθυντές της εταιρίας λεπτομέρειες σχετικά με την πολιτική και την τακτική της στις φτωχογειτονίες. Στάθηκε αδύνατο. Η προσπάθεια αυτή της «Ανάλυσης» ποτέ δεν έφτασε παρά πέρα από τη γραμματεία που συνεχώς υποσχόταν «να τηλεφωνήσει αμέσως», αλλά ποτέ δεν το έκανε.

Τον περασμένο Σεπτέμβριο η CHILECTRA προσφέρθηκε για διάλογο με τους καταναλωτές που είχαν χρέη. Η ανακοίνωση αυτή -ξέθαψε- 101.000 χρέη απλήρωτα μόνο στην περιοχή Metropolitan, ενώ άλλες 41000 προστέθηκαν στο νούμερο αυτό από τον Απρίλη.

Οι κάτοικοι στις φτωχογειτονίες λένε ότι η συμφωνία με τη CHILECTRA δεν τους βοηθά πραγματικά, αφού η φτώχεια που τους οδήγησε να δημιουργήσουν χρέη, δεν έχει εκλείψει. Πάρτε την περίπτωση της Maria από τη Villa O' Higgins. Οφείλει 25000 πέσος για λογαριασμούς ρεύματος: «έχω 6 παιδιά να ταΐσω και έχουν θγάλει τον άντρα μου από το ΡΟJH» είπε. «Το Μάρτιο έκανα καινούργια συμφωνία με τη CHILECTRA. Μου είπαν ότι θα έπαιρναν το μετρητή αν δεν συμφωνούσα». Τώρα πληρώνει 550 πέσος το μήνα και θα εξοφλήσει το χρέος της ως το 1996. Τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα αν σκεφτεί κανείς ότι αυτή πρέπει να

συν. σελ. 36

ΧΙΛΗ από σελ.35

Δεύτερο, το Μέτωπο είναι προσεκτικό απέναντι στις προτάσεις ενότητας θέσεων αν αυτή η ενότητα δεν προϋποθέτει την άμεση ανατροπή του καθεστώτος και τη διάλυση των καταπιεστικών μηχανισμών που αυτό έχει δημιουργήσει. Το Μανιφέστο εκδηλώνει ιδιαίτερα υποψίες για μερικές οργανώσεις που μόνο τώρα τελευταία κινούνται σαν αντιπολίτευση.

«Δεν έχουμε εμπιστοσύνη σ' αυτούς τους «δημοκράτες» που μόλις τελευταία προσηλυτίστηκαν στη δημοκρατία. Δεν είναι αρκετό να κάνεις μια απλή δήλωση πίστης στη δημοκρατία όταν ξέρουμε ότι πολλοί απ' αυτούς που κάνουν τέτοιες δηλώσεις υποστήριξαν τη δικτατορία στα περισσότερα από τα 11 χρόνια».

Το Μέτωπο βασίζει την πολιτική του πλατφόρμα που μας δίνει στο Μανιφέστο στην Αριστερά. Έτσι βάζει θέματα: αγροτική μεταρρύθμιση, πανεπιστημιακή αυτονομία, και αναγνώριση των δικαιωμάτων της φυλής των Μαπούς; το δικαίωμα στη δουλειά και στην εκπαίδευση; συμμετοχική δημοκρατία στην πολιτική και οικονομική ζωή; εκδημοκρατισμό των ένοπλων δυνάμεων και στην εξωτερική πολιτική μη-ευθυγράμμιση.

Η άμεση τακτική

Το Μέτωπο υποστηρίζει ότι η πιο αποτελεσματική άμεση τακτική για την ανατροπή του καθεστώτος είναι η δημιουργία ενός στρατιωτικο-πολιτικού Μετώπου, με την ανάπτυξη λαϊκών στρατιωτικών δυνάμεων, με τοπικές πολιτοφυλακές και μια ενιαία δομή διοίκησης. Αυτό θα προκαλούσε τη στρόφι των στρατιωτών του κανονικού στρατού προς τις στρατιωτικές οργανώσεις της αντιπολίτευσης. Γίνεται καθαρό πως ο τελευταίος στόχος είναι μια εθνική εξέγερση, που θα περιλάμβανε μακρόχρονη παράλυση της χώρας και, προφανώς, τη δημιουργία ελεύθερων περιοχών που δεν θα μπορούσε να ελέγξει το καθεστώς και οι δυνάμεις τους.

Η πολιτική καταγωγή του Ροντριγκισμού είναι ολοφάνερη. Το Μανιφέστο αναφέρει τα ιστορικά προηγούμενα: Βιετνάμ, Κούβα, Νικαράγουα, Σαλβαντόρ. Το όνομα του Μετώπου προέρχεται από έναν ήρωα του πολέμου της Ανεξαρτησίας εναντίον της Ισπανίας. Υπογραμμίζεται ότι δεν πρόκειται για ένα νέο πολιτικό κόμμα, ούτε θέλει, όπως λέει το Μανιφέστο, ν' αντικαταστήσει άλλα που υπάρχουν:

«Κανένας δεν μπορεί ν' αρνηθεί την αξία της επιλογής που έχει διαλέξει... για να πολεμήσει ένοπλα... αγαπάμε την ειρήνη και θέλουμε να βάλουμε ένα τέλος στην τρομοκρατική βία του καθεστώτος».

Το Μέτωπο δεν ισχυρίζεται ότι είναι εύκολη δουλειά κι ότι θα γίνει γρήγορα η οικοδόμηση ενός στρατιωτικού μηχανισμού. Η θέση αυτή βασίζεται σε μια ρεαλιστική στρατιωτική ανάλυση της Χιλής σήμερα. Το Μανιφέστο δεν μπαίνει σε λεπτομέρειες για το θέμα σύνδεσης στρατιωτικών ενεργειών με τη δράση του μαζικού κινήματος. Το θέμα είναι πολύ σοβαρό για τους σοσιαλιστές, που πιστεύουν ότι τη βάση για μια νέα κοινωνία την αποτελεί η εργατική τάξη. Καλώντας τους «καλύτερους μαχητές του λαού» να μπουν στις πολιτοφυλακές, υπάρχει κίνδυνος απομάκρυνσης των καλύτερων οργανωτών στα εργοστάσια, στις τεχνεκεδουπόλεις και στα κολλέγια από το μαζικό κίνημα. Κανένας δεν μπορεί ν' αρνηθεί τη χρησιμοποίηση βίας από την αντίσταση. Αλλά, οι λεπτομέρειες της σε μια αστική (urban) κοινωνία όπως είναι της Χιλής, μ' ένα δυναμικό εργατικό ταξικό κίνημα, παρουσιάζει σημαντικές δυσκολίες.

παράνομες συνδέσεις ηλεκτρικού

από σελ. 35

πληρώσει 690 πέσος το μήνα για το σπίτι και 350 πέσος σε ξεχωριστή συμφωνία με την AIMOS (εταιρία ύδρευσης) καθώς κι εκεί έχει καθυστερήσει τις πληρωμές. «Και το χειρότερο απ' όλα είναι, συμπλήρωσε η Μαρία, ότι αν χάσω την πληρωμή ενός μόνο μήνα, θα ακυρώσουν όλη τη συμφωνία».

Η Joanna από τη Villa Lebu στην La Florida δεν μπορεί καν να αρχίσει να πληρώνει τα χρέη του ηλεκτρικού. «Σταμάτησα να πληρώνω τους λογαριασμούς μου 4 χρόνια πριν γιατί δεν έχω τα χρήματα, ούτε και αυτά που παίρνω από το ΡΟJΗ φτάνουν. Τους οφείλω 20.000 πέσος. Πριν ένα χρόνο πήραν τον μετρητή μου και έκτοτε αρχίσαμε να «κλέβουμε» ρεύμα. Έχω 5 παιδιά κι ο άντρας μου έχασε τη δουλειά του στο Corjo (οργανισμός ανάπτυξης), όταν ανέβηκε στην εξουσία ο Πινόσέτ».

Τώρα όλοι οι «κλέφτες» ρεύματος έχουν πρόβλημα με την CHILECTRA και τους επιθεωρητές που στέλνει. «Έρχονται σχεδόν καθημερινά για να κάνουν έρευνα πριν τις 8 το πρωί. Την αυγή πρέπει να βγούμε έξω να αποσυνδέσουμε τις συνδέσεις και όταν τελειώσουν οι επιθεωρήσεις τις ξανασυνδέουμε μόνοι μας πάλι».

Ένας κάτοικος της φτωχογειτονιάς από τη Santa Corina στο Pudahuel, είπε ότι οι επιθεωρητές της CHILECTRA έρχονται μερικές φορές τη νύχτα, και μερικές φορές έρχονται με μια ομάδα από 5 αυτοκίνητα, ή και περισσότερα. Η Uberlinda από το Nuevo Amanecer είπε κάτι παρόμοιο: «Έχουν έρθει ακόμα και Κυριακή, με τις πινακίδες των αυτοκινήτων λασπωμένες. Δύο μήνες πριν είχαν έρθει με τους καραμπινιέρους. Διαμαρτύρονταν πολλοί και αυτοί πλήγωσαν έναν εργάτη του ΡΟJΗ. Το πρόβλημα είναι ότι δεν θέλουμε να είμαστε χωρίς ηλεκτρικό και δεν θέλουμε να μας κόψουν τα καλώδια του ηλεκτρικού γιατί κοστίζουν ακριβά».

Ένας άλλος κάτοικος της La Bandera, ο Leonardo Levisan, που ήταν παρών στα γεγονότα της 24 Ιουλίου, είπε ότι ήταν από τα χειρότερα: «Οι άνθρωποι της CHILECTRA πάντα ερχόντουσαν αλλά πολλοί απ' αυτούς απλώς έλεγαν «πρόκειται να σας πάρουμε τα καλώδια, αλλά μόλις φύγουμε θα τα ξανασυνδέσετε μόνοι σας». Τελευταία ερχόντουσαν με τους καραμπινιέρους αλλά τίποτα περισσότερα. Όμως στις 24 Ιουλίου ήρθαν με 3 αστυνομικούς, μας έβριζαν και επιτέθηκαν στην κόρη μου όταν παραπονέθηκε. Φαίνεται ότι τους άρεσε να λογαριάζονται και αυτοί σαν αστυνομικοί».

Ο γαμπρός του, ο Mario Hernandez, εξήγησε: «Δέκα-δώδεκα άτομα, ανάμεσά τους γυναίκες και παιδιά, μαζεύτηκαν χωρίς μαχαίρια και αξίνες παρά τις οδηγίες τους «El Mercurio» κατά τη διάρκεια της αντιπαράθεσης ένα από τα γουρούνια επιτέθηκε στη γυναίκα μου με μπουτιές και κλωτσιές. Εκνευριστικά και του επιτέθηκε. Έβγαλε το πιστόλι και πυροβόλησε, έσκυψε και η σφαίρα χτύπησε το παιδί». Ο Mario πρόσθεσε ότι ο καραμπινιέρους πυροβόλησε συνολικά 6 φορές και όχι στον αέρα. «Είναι ένας ντόπιος αστυνομικός, λέγεται Juan Villalobos, και είναι ένας πραγματικός φονιάς. Τον φωνάζουν «el Fito». Είναι ευαγγελικός παπάς και ιεροκήρυκας στην εκκλησία Pestecostal. Εκείνη τη μέρα είχε τη Βίβλο στη τσέπη του, όπως πάντα».

Άλλοι κάτοικοι συμφωνούν με το Mario. «Εάν ξαναγυρίσουν θα βγούμε στους δρόμους όπως και πριν. Έχουμε περάσει τόσα, που δεν φοβόμαστε πια».

Ο Leonardo Levisan εξήγησε τους λόγους για τις παράνομες συνδέσεις: «Έχω 9 παιδιά και πρέπει νάμαι έξυπνος αν θέλω να επιβιώσω. Δεν μπορούμε να αφήσουμε να πεθάνουμε γιατί όπως ξέρετε η ζωή είναι καλή και πρέπει να ζήσουμε».

ΙΣΠΑΝΙΑ**η άλλη όψη του δημοψηφίσματος για το ΝΑΤΟ****Ο «ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΓΙΑΝΚΗΔΩΝ» ΑΠΟΤΥΧΕ ΝΑ ΒΑΛΕΙ ΤΙΣ ΜΑΖΕΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ ΣΤΗ, ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ, ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΙΒΗΡΙΚΗΣ**

«Είναι φανταστικό... Είναι κάτι πολύ σπουδαίο...» Με τα λόγια αυτά σχολίασε στην Ουάσιγκτον, ο εκπρόσωπος του Στাইτ Ντηπάρτεντ Πήτερ Μαρτίνεθ το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος για το ΝΑΤΟ, που έγινε στην Ισπανία. Όπως είναι γνωστό οι Ισπανοί συμμετείχαν στην ψηφοφορία με ποσοστό 59,68% (δηλ. αποχή 40%) και ψήφισαν με ποσοστό 51,3% υπέρ της παραμονής στο ΝΑΤΟ. Ενώ το 41,2% ψήφισε κατά της παραμονής σ' αυτό. Σημειώθηκε επίσης ποσοστό 6,4% για τα άκυρα και τα λευκά.

Προξενεί ίσως κατάπληξη αλλά είναι γεγονός η ανακούφιση με την οποία οι «Σύμμαχοι του Βορειοατλαντικού Συμφώνου» δέχτηκαν αυτό το αποτέλεσμα. Παρά την ανακούφιση στους κύκλους του ΝΑΤΟ και της Ισπανικής αστικής τάξης, το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος δεν είναι νίκη τους. Μπορεί να αποβεί αντίθετα αφετηρία για ένα νέο ξεκίνημα των ισπανικών μαζών. Γράφουμε ότι δεν είναι νίκη τους όχι γιατί η κατάσταση ανατράπηκε υπέρ τους κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή, αλλά γιατί μ' αφορμή την καμπάνια ενάντια στο ΝΑΤΟ είδαν το φως και παγιώθηκαν σημαντικές διεργασίες στις μάζες του Ισπανικού λαού.

Μ' αφορμή την παραμονή ή όχι στο ΝΑΤΟ, η Ισπανική Κοινωνία χωρίστηκε κυριολεκτικά στα δύο. Τα τεχνικά δεσμά της «ομαλής διαδοχής» του φράνκικου φασιστικού καθεστώτος και της «δημοκρατικής μετάβασης» στο σοσιαλισμό άρχισαν να σπασουν ασυγκράτητα. Ο βασικός στόχος της υποστήριξης των σοσιαλιστών από το ξένο κεφάλαιο και της ανόδου τους στην εξουσία: ο έλεγχος, η αδρανοποίηση ή η περιθωριοποίηση των λαϊκών μαζών γνώρισε ένα ισχυρό πλήγμα.

Μέχρι τώρα οι σοσιαλιστές τοπιοτηρητές των γιανκήδων επέβαλαν τη λιτότητα, τις απολύσεις, τους νόμους υπέρ του κεφάλαιου -ιδίαιτερα του ξένου- τις δολοφονίες, τα βασανιστήρια και τις φυλακίσεις επαναστατών και βάσκων αγωνιστών χωρίς να συναντούν σοβαρές δυσκολίες.

... Και ξαφνικά η Ισπανία θρέθηκε χωρισμένη στα δύο...

Πρόκειται για μια διαπίστωση διόλου υπερβολική. Το αναγνώρισαν ακόμα και οι παρατηρητές του ΝΑΤΟ, γι' αυτό και η... ανακούφιση που ένοιωσαν στο τέλος.

Ποιοί ήταν όμως αυτοί που κατάφεραν να παν κόντρα στην πολιτικήθέληση μιας κυβερνήσεως, μιας συμμαχίας, μιας υπερδύναμης τελικά; Ποιοί ήταν αυτοί που μια βδομάδα πριν το δημοψήφισμα προηγούντο σταθερά στα γκάλλοπ, να αποκύψουν φυσιολογικά στο τέλος;

Απέναντι στο σοσιαλιστικό ναί στο ΝΑΤΟ και στη δεξιά αποχή από το δημοψήφισμα αντιπαράταχθηκαν από την πλευρά των οργανωμένων δυνάμεων τα τρία κομμουνιστικά κόμματα (με ποσοστό ισάριθμων μονάδων στις εθνικές Εκλογές) και οι εργατικές ομοσπονδίες UGT (σοσιαλιστές) και CCOO (Κ.Κ.) αλλά και ένα πλήθος από αναρχικούς-

πρώην μέλη της CNT, οπαδούς της άκρας αριστεράς, οικολόγους ειρηνιστές Βασικά κόμματα, την καταλανική Αριστερά. Το ποσοστό 40% που συγκέντρωσαν είναι ένα ποσοστό που ούτε οι ίδιοι περίμεναν όταν ξεκινούσαν την καμπάνια ενάντια στο ΝΑΤΟ, αλλά είναι και ένα ποσοστό φτωχό σε σχέση με την κατάσταση λίγο πριν το δημοψήφισμα. Έτσι κι αλλιώς πρόκειται για ένα ποσοστό πολλαπλάσιο της εκλογικής δύναμης που αντιπροσωπεύουν πολιτικά οι δυνάμεις που τάχθηκαν ενάντια στο ΝΑΤΟ.

Δύο είναι τα σημεία που μπορεί να σημειώσει κανείς παρατηρώντας τις εξελίξεις που «ξεκίνησε» το δημοψήφισμα. Το πρώτο αφορά τη στάση μιας σημαντικής μερίδας μελών του κόμματος του Γκονζάλεθ παρά τις απειλές για διαγραφές. Η Σοσιαλιστική Αριστερά και το συνδικάτο των σοσιαλιστών φανερά και προκλητικά για την ηγεσία του PSOE, δραστηριοποιήθηκαν υπέρ του «όχι». Συνέβη μάλιστα και το αμίμητο: Το σοσιαλιστικό κόμμα απείλησε με διαγραφή όποιον από τα μέλη του ταχθεί ανοιχτά κατά του ΝΑΤΟ, ενώ η UGT (με ηγέτη βουλευτή του PSOE) απείλησε με διαγραφή όποιον εργαζόμενο-μέλος της ταχθεί υπέρ του ΝΑΤΟ.

Αναμφισβήτητα είναι υπέρ αυτών των στελεχών του PSOE το πολιτικό θάρρος τους να παν κόντρα στις επιθυμίες του αρχηγού τους και να κάνουν αυτό που επέβαλλε η συνείδησή τους. Δίχως καμιά αμφιβολία ο Γκονζάλεθ και το PSOE ακόμα δύο δύσκολα τώρα, θα υπηρέτησαν τις επιταγές και τα συμφέροντα των διεθνών πατρώνων τους.

Το δεύτερο αφορά το πολιτικό κλίμα και την οργάνωση της καμπάνιας ενάντια στο ΝΑΤΟ. Παρά την συνύπαρξη οργανωμένων πολιτικών δυνάμεων και ενός πλήθους ομάδων και επιτροπών αυτό που κυριάρχησε δεν ήταν η γραμμή κάποιου μηχανισμού αλλά η διάχυτη αντιπολεμική και φιλειρηνική συνείδηση του Ισπανικού λαού. Επρόκειτο για ένα αληθινά κοινωνικό κίνημα που διχτυωμένο μ' ένα μοναδικό

κό δίχτυο επιτροπών σ' όλη τη χώρα που δεν παρουσίασε μόνο ένα εκλογικό ποσοστό αλλά και κείνη τη γνωστή μαχητικότητα και δυναμισμό των Ισπανών με το αναρχικό παρελθόν τους.

Το κίνημα εναντίον του ΝΑΤΟ στην Ισπανία πρέπει να σημειωθεί ότι δεν είχε κάποιο ουδέτερο και αόριστα φιλειρηνικό χαρακτήρα. Τα προϋργία του ήταν οι βιομηχανικές περιοχές της Καταλονίας, της Ναβάρρα και της Χώρας των Βάσκων όπου κυριάρχησε το «όχι». Εξ άλλου χαρακτηριστικά ήταν τα λόγια ενός από τους οργανωτές της συγκέντρωσης στη Μαδρίτη: «περιμέναμε να ρθούν οι αναρχικοί, οι οικολόγοι και φιλειρηνιστές, οι κομμουνιστές και οι ακροαριστεροί. Δηλαδή μερικές χιλιάδες. Ε λοιπόν συγκεντρώθηκαν 300.000. Οι καθημερινές σχεδόν, μαχητικές διαδηλώσεις σ' όλη τη χώρα ήταν και το κύριο χαρακτηριστικό της καμπάνιας ενάντια στο ΝΑΤΟ και έκφρασε, μετά από πολύ καιρό σοσιαλιστικής κυριαρχίας και αδράνειας, τα ελευθεριακά και αντιπολεμικά χαρακτηριστικά των Ισπανών».

Η Ισπανία είναι η πρώτη χώρα της Νότιας Ευρώπης όπου απέναντι στη στρατιωτική του «σοσιαλισμού» που κατεθύονταν οι γιανκήδες και το διεθνές κεφάλαιο αντιπαράτεβανται οι λαϊκές μάζες και μάλιστα σ' ένα ευρύ πλαίσιο αντιλήψεων, με ξεκάθαρο όμως ταξικό προσανατολισμό και ελευθεριακή οργάνωση.

Πραγματικά ήταν κάτι φανταστικό κάτι πολύ σπουδαίο το δημοψήφισμα για το ΝΑΤΟ στη χώρα αυτή της Ιβηρικής... Θα συμφωνήσουμε με τον εκπρόσωπο του Στাইτ Ντηπάρτεντ. Θα προσθέσουμε όμως και τα αποτελέσματα Ισπανού συντρόφου: «Μπορεί το γλέντι στο κέντρο της Μαδρίτης να αναβλήθηκε αλλά σύντομα θα μάθετε τα νέα μας».

Υ.Γ. Αφήσαμε στο τέλος το πιο μελανό σημείο. Την αλληλεγγύη και βοήθεια στην καμπάνια

συν. σελ. 38

ΙΑΠΩΝΙΑ**Ρουκέτες εναντίον της συνάντησης των 7**

Επίθεση με ρουκέτες πραγματοποιήθηκε στις 2 Απρίλη εναντίον του παλατιού Ακασάκα στο Τόκιο. Πρόκειται για την τρίτη επίθεση που πραγματοποιείται εναντίον στόχων που σχετίζονται με τη συνάντηση των ηγετών των 7 βιομηχανικών χωρών της Δύσης.

Όπως είναι γνωστόν στις 4 Μαΐου θα συναντηθούν στο παλά-

τι αυτό του Τόκιο οι 7 ηγέτες της Δύσης προκειμένου να συζητήσουν την ταχτική τους απέναντι στα πολιτικά και οικονομικά-κοινωνικά προβλήματα του κόσμου.

Πάνω από 30 οργανώσεις της Επαναστατικής αριστεράς έχουν απειλήσει επιθέσεις εναντίον της Συνόδου των 7 και περισσότεροι από 20.000 αστυνομικοί περιπολούν στους δρόμους του Τόκιο από τον Μάρτιο για να αποτρέψουν τις επιθέσεις.

Μέχρι τώρα την ευθύνη για τις επιθέσεις έχουν αναλάβει η οργάνωση «Τσου Κα Κου-Χα» (πες δύο πρώτες) και η «Κακουροκου», Συμβούλιο των Επαναστατών Εργαζομένων, την τρίτη. Ας σημειωθεί ότι η Ιαπωνία είναι η μόνη χώρα στην οποία επιφυλάχθηκε τέτοια υποδοχή για τη Σύνοδο των 7, στις έως τώρα συναντήσεις τους.

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ COMPUTER της αστυνομίας του Αμβούργου

Κατάλογος προσώπων - POLAS: οφείλει να υπηρετήσει στη Διαλεύκανση και προμελετημένη καταπολέμηση των πλημμελημάτων όπως επίσης και σ' αυτή των προσκειμένων κινδύνων να συμβούν. Αυτός ο κατάλογος (POLAS) μπορεί να χρησιμοποιηθεί, με μικρούς περιορισμούς, από κάθε υπηρεσία. Καταγραμμένα σ' αυτόν είναι προσωπικά στοιχεία, περιγραφή προσώπων (μαύρα μαλλιά, ψεύδος, τοιγάτορας), διάρκεια κράτησης, διαταγές συλλήψεως, τα μέχρι τώρα πλημμελήματα και με τον τρόπο που έγιναν (π.χ. με όπλο, με μαχαίρι).

Κατάλογος τεκμηριωμένων στοιχείων (ίχνη) - SPUDOK: Διοργανώνεται κατά χρονικά διαστήματα για τη διαπίστωση συνοχών (συναρτήσεων) μεταξύ διαφορετικών γνωρισμάτων (περιπτώσεων). Υπάρχει πιθανόν αυτό τον καιρό ένας κατάλογος SPUDOK για την οδό HAFENSTRASSE στο Αμβούργο, όπου είναι καταγραμμένα μια σειρά από πρώην κατελλημένα σπίτια. Βρίσκονται εκεί προσωπικά στοιχεία των ενόχων, μαρτύρων και θυμάτων όπως επίσης και περιγραφές των πλημμελημάτων, στοιχεία αυτοκινητών ή υποδείξεις για αποδεικτικό υλικό.

PIOS οργανωμένη εγκληματικότητα: Είναι μια ειδική διοργάνωση (διευθέτηση) στα COMPUTER για την Υπηρεσία για την οργανωμένη εγκληματικότητα (FD 65), η οποία έχει διευθύνει και τις έρευνες εναντίον της οργάνωσης «HELLS ANGELS». Σ' αυτό τον κατάλογο ενσωματώνονται σε αντίθεση με το POLAS και SPUDOK, επίσης άνθρωποι που είναι απλώς ύποπτοι, π.χ. εστιάτορες ή ιδιοκτήτες Μπαρ που εκβιάστηκαν και φοβήθηκαν να καταδώσουν στην αστυνομία. Παρακάτω η καταγραφή στα COMPUTER γίνεται όπως στους προηγούμενους καταλόγους.

Κατάλογος εύρεσης προσώπων: Σ' αυτόν συγκεντρώνονται όλα τα σημαντικά στοιχεία για τους ανθρώπους που είναι ύποπτοι. Ο κατάλογος μπορεί να χρησιμοποιηθεί από όλες τις υπηρεσίες. Αυτή τη στιγμή στην Ο.Δ.Γ. (Ομόσπονδη Δημοκρατία της Γερμανίας) γυρεύονται (καταζητούνται) 200.000 περίπου άνθρωποι.

Κατάλογος εύρεσης πραγμάτων: Συγκεντρώνονται όλα τα πράγματα που έχουν δηλωθεί σαν κλεμμένα ή χαμένα.

Κατάλογος κρατήσεων: είναι μια Πανγερμανική ένωση των επτά (από τα οκτώ) ομοσπονδών κρατιδίων της Ο.Δ.Γ. Εδώ είναι καταγραμμένοι αυτοί που τώρα κρατούνται, πού είναι και πότε αφήνονται ελεύθεροι.

Κατάλογος κατάδειξης (παραιομπής) εγγράφων για εγκληματικότητα (KAN): συνδέει υποδείξεις για ανθρώ-

πους που έκαναν ήδη κάποιο πλημμέλημα και των οποίων τα έγγραφα βρίσκονται σε κάποια αστυνομική υπηρεσία κάπου στη Γερμανία. (δηλ. αν η αστυνομία υποπτεύεται έναν συγκεκριμένο άνθρωπο, μπορεί στον κατάλογο KAN, στο COMPUTER, να ανακαλύψει αν υπάρχει σε οποιαδήποτε άλλη αστυνομική υπηρεσία της Ο.Δ.Γ. κάποιο έγγραφο για διάπραξη εγκλήματος και τι ακριβώς περιέχει αυτό). Με αυτό τον τρόπο μπορεί να εξακριβωθεί πού, για ποιόν, και κάτω από ποιο πρωτοκολλημένο αριθμό υπάρχουν έγγραφα.

Κατάλογος-Αναγνωριστική υπηρεσία: οφείλει μέσα στο χρόνο αυτό να είναι έτοιμος. Εδώ βρίσκονται περιγραφές προσώπων και δακτυλικά αποτυπώματα όπως ακριβώς και δείγματα του γραφικού χαρακτήρα.

Κατάλογος περιπτώσεων ναρκωτικών: Σ' αυτόν βρίσκονται τα στοιχεία όλων εκείνων που σε σχέση με τα ναρκωτικά είναι γνωστοί στην αστυνομία ή στις υπηρεσίες υγείας. Εδώ επίσης τεκμηριώνεται με έγγραφα η εγκληματικότητα για προμήθεια και επιπτώσεις. Αυτός ο κατάλογος μπορεί να χρησιμοποιηθεί από την υπηρεσία FD65, την αστυνομική υπηρεσία διώξεως ναρκωτικών και την αστυνομία θαλάσσιας ασφάλειας.

Κατάλογος εργασίας PIOS/ναρκωτικά: Είναι μια προέκταση του προηγούμενου καταλόγου όπου δίνονται δευτερεύουσες σημασίες πληροφορίες, π.χ. οι κάτοικοι πολλών σπιτιών ή παρευρισκόμενων σε ένα χώρο όπου έγινε ένας αστυνομικός αιφνιδιασμός (π.χ. σε μια μπουρρία, αδιάφορο αν βρήκαν ή όχι ναρκωτικά) καταγράφονται στον κατάλογο αυτό.

Κατάλογος εργασίας PIOS/εσωτερική ασφάλεια: πρέπει ήδη να είναι έτοιμος. Η γερουσία του Αμβούργου αυτοεπαινεύεται ότι κατέργησε τον κατάλογο PIOS/τρομοκρατία. Ο επόμενος όμως κατάλογος θα περιέχει πολύ περισσότερες και περιεκτικότερες πληροφορίες οι οποίες θα καταγράφονται πάντα σε σχέση με την «εσωτερική ασφάλεια». Για παράδειγμα τον περασμένο χρόνο έγινε γνωστό ότι ένας αφισοκολλητής και ένα καταλήψιας σπιτιού, καταγραμμένοι σε αυτό τον κατάλογο, εκδηλώνονταν (παραχωρούνταν τα στοιχεία τους) από την αστυνομία Αμβούργου σε συχνές εβδομαδιαίες εκθέσεις, στη CIA και σε άλλες ντόπιες και αλλοδαπές μυστικές υπηρεσίες (στο όνομα της συνεργασίας των κρατών εναντίον της τρομοκρατίας).

INPOL: Είναι η ένωση από καταλόγους όλων των εγκληματολογικών υπηρεσιών με την οποία γίνεται η σύνδεση των διαφορετικών καταλόγων.

ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Σχετική προκήρυξη των Επαναστατικών Πυρήνων

Οι Επαναστατικοί πυρήνες δρουν στη Δ. Γερμανία περισσότερο από 12 χρόνια. Είναι μια παράνομη οργάνωση με αντεξουσιαστική δομή και ανοιχτές πολιτικές θέσεις, που καθορίζονται από μια συνεχιζόμενη θεωρητική και πολιτική συζήτηση σχετικά με στρατηγικές και πρακτικές. Δεν υπάρχει ομοιομορφία απόψεων. Η πλειοψηφία θεωρεί τον εαυτό της σαν μέρος των υπαρχόντων νόμιμων μαζικών κινήσεων (γυναικών, καταλήψεων, φυλακών, αντι-πυρηνικών, αντι-ιμπεριαλιστικών, αυτόνομων κινήσεων κλπ), που κάνει δυναμικές ενέργειες ενάντια σε σχετικούς στόχους. Οι Επαναστατικοί πυρήνες εξηγούν τις ενέργειές τους μέσω προκηρύξεων και εντύπων πληροφόρησης ή θέσεων. Επιδιώκουν όχι μόνο να επιτύχουν στον εχθρό, αλλά και να δείξουν στους ανθρώπους ότι υπάρχει κάτι περισσότερο από το «αδιέξοδο» του νόμιμου αγώνα. Πιστεύουν ότι χρειάζεται να συνειδητοποιηθεί η ανάγκη ανάπτυξης της δυναμικής δράσης για την κοινωνική επανάσταση και ότι ο ιμπεριαλισμός δεν θα καταστραφεί χωρίς βία. Τα περισσότερα μέλη των Επαναστατικών πυρήνων ζουν νόμιμα το μεγαλύτερο δυνατό χρονικό διάστημα. Τα τελευταία 12 χρόνια έχουν κάνει, μερικές εκατοντάδες ενέργειες.

Η Rote Zora είναι μια ομάδα γυναικών οργανωμένη με αυτόνομο τρόπο, που έχει τις ίδιες απόψεις με τους Επαναστατικούς Πυρήνες για το χτίσιμο παράνομων δικτύων και δομών. Η πρώτη τους ενέργεια έγινε το 1974 ενάντια στο Ανώτατο Δικαστήριο της Καρλσρούης, ζητώντας την κατάργηση των νόμων κατά των εκτρώσεων. Πολλές άλλες ενέργειές τους έχουν στραφεί ενάντια στην ειδική καταπίεση, που δέχονται οι γυναίκες, δεν έχουν περιοριστεί, όμως, σ' αυτό το θέμα. Η Rote Zora έχει κάνει επιθέσεις ενάντια σε στόχους σχετικούς με όπλα, κατασκευαστές κομπούτερ, ενάντια στο υψηλό κόστος μετακίνησης, κλπ. (από το Open Road - Resistance)

Παραθέτουμε ενδεικτικά μια προκήρυξη των Επαναστατικών Πυρήνων:

Όπως οι αρχηγοί, έτσι και οι οπαδοί. Η λογική των κομπούτερ είναι η λογική του κεφαλαίου: υπηρετεί την εκμετάλλευση και την υποδούλωση, τον διαχωρισμό και την επιλογή, την καταγραφή και την καταπίεση. Οι ανόητες συζητήσεις για εναλλακτική διάδοση των στοιχείων των κομπούτερ δεν είναι μόνο φαντασία, αλλά πολύ περισσότερο είναι ανικανότητα να αντιμετωπισθεί η τερατώδης εξάπλωση της τεχνολογικής βίας.

Στη σκιά της IBM και της Siemens, οι εταιρείες που χρησιμοποίησαν σαν σύνδεσμο μεταξύ των γιγάντων της βιομηχανίας κομπούτερ και των καταναλωτών εξαπλώθηκαν την τελευταία δεκαετία, παράγοντας τα εργαλεία για το κεφάλαιο και το κράτος, με τα οποία κατευθύνονται οι εγκληματικές εργασιακές πληροφορίες.

Η SCS(1) στο Αμβούργο και τη MPB(2) στο Dortmund, η μια ιδιοκτησία της BP και η άλλη παράρτημα της Hoesch Konzern, ανταγωνίζονται για την κορυφαία θέση αυτής της αγοράς. Κάτω από τη διεύθυνση καπιταλιστών, μιλιταριστών και επιστημόνων, αυτό το μοντέρνο τρίο της τεχνολογικής βίας πέτυχε σε σύντομο χρονικό διάστημα την αρχηγία των μυστικών κέντρων «γνώσης» του κεφαλαίου και της εξουσίας.

Οι εντολοδόχοι τους προέρχονται απ' το Βόλφσμπουργκ και το Βισμπάντεν, όπως κι απ' τη Νότια Αφρική και τη Σαουδική Αραβία, είναι εγκατεστημένοι στα κέντρα αποφάσεων της βιομηχανίας, του εμπορίου και του οικονομικού κεφαλαίου καθώς και στο προσωπικό σχεδιασμού του Υπουργείου Εσωτερικών Υποθέσεων και του Υπουργείου Πολέμου.

Η προϊούσα επιλογή αυτών των οίκων συστημάτων περιλαμβάνει ο,τιδήποτε μπορεί να υποταχθεί στην τυπική δομή

των διαδικασιών διαχείρισης των κομπούτερ, και που στα μάτια των επιστημόνων είναι απλώς χωρίς όριο.

Τα σχέδια για το μεγάλο αριθμό των τσιπς και της σύνθετης αυτοματοποίησης στους τόπους παραγωγής της αυτόματης θιμομηχανίας, βλαστάνουν από τα οικονομικά κέντρα. Γεννημένα στο διάλογο των μηχανών, δημιουργημένα για την ατασική κρήνη των πολυκαταστημάτων, βρίσκονται σε αντίθεση με το προσωπικό τους, κύρια τις γυναίκες, με τη μορφή της μη εγγύησης των συνθηκών εργασίας, του τελειοποιημένου εξοπλισμού ελέγχου και της εντατικής εκμετάλλευσης του εργατικού δυναμικού. Παρέχουν προγράμματα για τη διαχείριση και επίβλεψη των πυρηνικών εργασιακών στην ατομική βιομηχανία και προσφέρουν σχέδια για την εισβολή των υπολογιστών στη δουλειά γραφείου και τη διοίκηση. Στην αστυνομία πουλιούνται αυτοματοποιημένοι κεντρικοί σταθμοί επικοινωνίας καθώς και προγράμματα για ηλεκτρονική σύγκριση αποτυπωμάτων με θρόνες στην υπηρεσία διώξεως εγκλήματος (BKA). Επίσης, ακμάζει το τμήμα, που έχει σχέση με τους στρατούς: με τα ηλεκτρονικά ναυτιλιακά συστήματα, με τα στρατιωτικά δίκτυα επικοινωνίας, με τα συστήματα πληροφοριών-διαταγών και άλλα σχέδια για την αεροπορία και τις διαστημικές δυνάμεις βοηθούν στο να γίνουν οι μαζικές δολοφονίες πιο αποτελεσματικές.

Η ισχύς και η δύναμη, που συσσωρεύεται σ' αυτά τα κέντρα συστημάτων, δουλεύει σε απόλυτη μυστικότητα. Εν τούτοις, τα μοντέλα σκέψης μιας χούφτας επιστημόνων διαπερνούν όλους και τον καθένα από τους κοινωνικούς πόρους, οι τεχνικές απαιτήσεις των διαδικασιών ηλεκτρονικής πληροφόρησης γίνονται ο κύριος σχηματισμός της κοινωνικής πραγματικότητας.

Όσο πιο συνολική γίνεται η οικονομική και επιστημονική μηχανή, που το σύστημα παραγωγής έχει καναλιζάρει το σώμα στη λειτουργία της εδώ και πολύ καιρό, τόσο πιο φτωχές είναι οι δυνατότητες της εμπειρίας. Η εξαλείφση της ποιότητας, η αντιστροφή της σε δομές, μετατίθεται από την επιστήμη (εξαιτίας των ορθολογικοποιημένων μεθόδων εργασίας) στον εμπειρικό κόσμο των ανθρώπων και τον κάνει ύποπτα να μοιάζει με τον εμπειρικό κόσμο των τυφλών ψαριών του παρελθόντος. Με τη μεσολάβηση του συνόλου της κοινωνίας, περιλαμβάνοντας όλες τις σχέσεις και τις κινήσεις, οι άνθρωποι μετατρέπονται πάλι σ' αυτό που είναι ο νόμος εξέλιξης της κοινωνίας, την αρχή του «αυτός εναντίον αυτού»: άτομα μόνα, ίσα μεταξύ τους, μέσω της απομόνωσης στην εκ των άνω επιβαλλόμενη διαχείριση της συλλογικότητας. Ο δρόμος τους ήταν εκείνος της δουλειάς, στον οποίο η ολοκλήρωση ήταν μόνο μια απάτη, καθώς λάμπει μια αποστειρωμένη ομορφιά».

(Adorno) 3

Η λάμψη της φωτιάς, που χιες το βράδυ επέτρεψε στην αποστειρωμένη ομορφιά να λάμψει και στον απρόσωπο κόσμο των κομπούτερ της SCS και της MPB να γίνει στάχτη, δίνει αρχή στην ριζοσπαστική και πρακτική μας κριτική όλης της κοινωνικής οργάνωσης μέσω των μεγάλων επιχειρήσεων και όλης της περιλαμβανόμενης τεχνικής της, που έχει καταλάβει τον κόσμο τόσο ολοκληρωτικά, ώστε η σκέψη ότι θα μπορούσε να είναι διαφορετική απειλεί να γίνει μια σχεδόν ανέλπιδη προσπάθεια.

Επαναστατικοί Πυρήνες
2/9/1985

1. Scientific Control Systems
2. Mathematische Programmier und Beratungs diest.
3. Διανοούμενος της Σχολής της Φρανκφούρτης, μαθητής του Μαρκούζε.

ΙΤΑΛΙΑ

από σελ. 33

στις πιο ριζοσπαστικές της συνθέσεις, επιτίθεται στην κυβέρνηση σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και μέσα από μαζικές κινητοποιήσεις, για πρώτη φορά μετά τους μεγάλους αγώνες που έγιναν στη δεκαετία του '50 ενάντια στην προσχώρηση της Ιταλίας στο ΝΑΤΟ.

Αυτή η όψη αναπτύσσεται στα επόμενα χρόνια μέχρι και σήμερα με την ευκαιρία της Αμερικανικής επίθεσης στη Λιβύη και των Αμερικανικών απειλών ενάντια σε όλες τις χώρες της Μέσης Ανατολής, απειλές που εκθέτουν άμεσα την Ιταλία σε κινδύνους αντιποίνων, αφού η Ιταλία είναι μια από τις βάσεις κύριας υποστήριξης για τους Αμερικανούς στη Μεσόγειο. Το Κίνημα είναι δυνατό γιατί ακόμα εκμεταλλεύεται τις αντιθέσεις που υπάρχουν πραγματικά στην αστική τάξη της Ιταλίας και στην ίδια την Κυβέρνηση.

Πραγματικά, ένα μέρος της ιταλικής αστικής τάξης έχει στενές οικονομικές σχέσεις με τον αραβικό κόσμο κι έχει ανάγκη από μια ειρηνική κατάσταση στη Μεσόγειο. Έτσι στην κυβέρνηση διεξάγεται σκληρή αναμέτρηση ανάμεσα στον υπουργό Άμυνας (Σπαντολίνι) που είναι ανοιχτά σιωνιστής και στον υπουργό Εξωτερικών (Αντρέotti) που είναι φιλοάραβας.

Τα επαναστατικά στοιχεία του Κινήματος ενάντια στον πόλεμο κι ενάντια στις ΗΠΑ δεν είναι οργανωμένα πολιτικά αποτελούνται από νέους επαναστάτες που δεν ανήκουν σε κόμμα, κι όμως είναι σε θέση να κινητοποιούν έναν μεγάλο αριθμό προσώπων. Ακόμα πρέπει να μην ξεχνάμε ότι η ιταλική κυβέρνηση, υπεύθυνη για όλες αυτές τις φιλοαμερικανικές τοποθετήσεις (από την εγκατάσταση των πυραύλων μέχρι και την υποστηρίξη της επίθεσης εναντίον της Λιβύης) είναι η πρώτη ιταλική κυβέρνηση (η πρώτη στην ιστορία) που έχει πρόεδρο ένα σοσιαλιστή (τον Κράξι) κι ότι αυτή η κυβέρνηση αποδείχτηκε, όπως θα ιδούμε και παρακάτω, η πιο αντιδραστική και φιλοϊμπεριαλιστική των τελευταίων δεκαετιών.

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Στα '83 και '84 ισχυροποιήθηκε η αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης Κράξι, που επιβλήθηκε μέσα από συμφωνίες μεταξύ κυβέρνησης-συνδικάτων-αφεντικών (χωρίς να ζητηθεί ούτε για τα προσχήματα η γνώμη της βάσης της τάξης των εργαζομένων) και μέσα από διατάγματα νόμους (δηλαδή κυβερνητικά διατάγματα που ψηφίστηκαν από τη Βουλή). Το σύστημα των διαβουλεύσεων στην κορυφή μεταξύ κυβέρνησης-συνδικάτων-αφεντικών (που έγινε δεκτό από τα συνδικάτα με πλήρη συμφωνία του ΚΚΙ και της συνδικαλιστικής του τάξης) έχει αποκλείσει ολοφάνερα κάθε δυνατότητα να προωθήσουν τα συνδικάτα αγώνες ενάντια στις επιδιώξεις της κυβέρνησης Κράξι. Η διαμαρτυρία των εργαζομένων εκδηλώθηκε με πο-

λύ έντονο τρόπο. Στα 1984, με πρωτοβουλία μερικών *εργοστασιακών Συμβουλίων* (=συνδικαλιστικοί οργανισμοί βάσης, που αντιπροσωπεύουν όλους τους εργαζόμενους μιας ξεχωριστής φάμπρικας, χωρίς επαγγελματική διάκριση) και μερικές συνδικαλιστικές βάσεις, συγκλήθηκαν *συνελεύσεις εργοστασιακών συμβουλίων* σε εθνική κλίμακα που αποφάσισαν και εξαπέλυσαν ισχυρότατες εκδηλώσεις σ' εθνική κλίμακα ενάντια στα μέτρα της κυβέρνησης, ολότελα έξω από τις επίσημες συνδικαλιστικές οργανώσεις. Κι εδώ μπορούμε να πούμε ότι είναι εργαζόμενοι χωρίς κόμμα ή κομμουνιστές βάσεις που έχουν υποστηρίξει τις τελευταίες κινητοποιήσεις. Το επίσημο συνδικάτο έδειξε όλη του την αδυναμία και ακόμα έφερε στο φως την κρίση που βρίσκεται. Η CGIL (η Γ.Σ.Ε. Ιταλίας που έχει συγκροτηθεί από κομμουνιστές σοσιαλιστές) έκαμε το Συνεδριό της αυτή τη χρονιά ('86) σε κατάσταση ολοκληρωτικής κρίσης (που περιλαμβάνει και τη Χριστιανοδημοκρατική CISA και τη σοσιαλδημοκρατική UIL). Αυτή η κρίση εκφράστηκε από μια σοβαρή κάμψη στην εγγραφή νέων μελών, από μια σοβαρή απώλεια της διαπραγματευτικής δύναμής της (πράγμα που αναγνώρισαν τα ίδια τα συνδικαλιστικά στελέχη). Στις κινητοποιήσεις που οργάνωσαν τα εργοστασιακά συμβούλια τα έξω από τα συνδικάτα, είχαν πάρει μέρος και οι οργανώσεις των ανέργων κι εκείνων που βρέθηκαν χωρίς δουλειά εξ' αιτίας της τεχνολογικής αναδιάρθρωσης και που δέχονται ένα μικρό βοήθημα από το κράτος. Μερικοί απ' αυτούς είναι οργανωμένοι από το συνδικάτο (αν και κατά τρόπο ολότελα αναποτελεσματικό) ενώ άλλοι είναι οργανωμένοι σε εξωσυνδικαλιστικές δομές. Πρακτικά, οι χωρίς απασχόληση είναι όλοι οργανωμένοι έξω από τα συνδικάτα. Αυτά τα δύο στοιχεία θα τα ιδούμε να βρίσκονται στο πλευρό και του νέου φοιτητικού κινήματος. Το βασικό ενδιαφέρον αυτού του Κινήματος που το ονομάζουν «των αυτόκλητων» («autocroncati») βρίσκεται στο γεγονός ότι αδυνάτισε το μέτωπο κυβέρνησης-συνδικάτων, δείχνοντας την ανεπάρκεια αυτής της συμμαχίας στο μπλοκάρισμα των αγώνων της εργατικής τάξης, φέρνοντας έτσι στο φως την κρίση της συνδικαλιστικής ηγεσίας οξύνοντας τις αντιθέσεις στο εσωτερικό της (παράδειγμα, ανάμεσα στον τότε γενικό γραμματέα Λάμα και πρακτικά σ' ολόκληρο το συνδικάτο της κατηγορίας των μεταλλικών, που είναι πατροπαράδοτα ένα από τα πιο δυνατά και μαχητικά).

Μετά απ' αυτή την περίοδο που είδε τη σύνθεση των αντιθέσεων που προϋπήρχαν, το μέλλον του ιταλικού συνδικάτου δεν είναι καθόλου καθαρό. Η επιλογή των τελευταίων χρόνων του '70 (Συνεδριό Ρώμης στο ΕΟUP) να παίξει ένα θεσμικό ρόλο δίπλα στην Κυβέρνηση και σ' αφεντικά, επιλογή που ήθελαν πολύ τα συνδικαλιστικά ρεύματα του ΚΚΙ, δεν είναι μια ομόφωνα αποδεκτή. Ξεπήδησε έτσι μια δυνατή «συνδικαλιστική αριστερά» για μια αναγέννηση των πρωτοβουλιών πάλης από τα κάτω και μια ενσωμάτωση από τα κάτω με τους εργαζόμενους πρόσκαιρα (σ.μ. εκείνους που δεν έχουν μόνιμη δουλειά

αλλά ευκαιριακή) και τους άνεργους που πάει να πει, δηλαδή, με το μεγαλύτερο μέρος των νέων προλεταρίων, πρωταγωνιστή του Αντιπολεμικού Κινήματος και του Νέου φοιτητικού Κινήματος, που θα μιλήσουμε σε λίγο. Αυτή η «συνδικαλιστική Αριστερά» δεν έχει πολιτικές τοποθετήσεις, εκτός από ένα μικρό σχηματισμό της «Προλεταριακής Δημοκρατίας» που παίρνει δραστήριο μέρος σ' όλα τ' ανταγωνιστικά κοινωνικά Κινήματα.

Είναι αναγκαίο να σημειώσουμε ότι το '86 έγινε και το Συνεδριό του ΚΚΙ ένα ιστορικό συνέδριό που μετατόπισε αποφασιστικά δεξιά το κόμμα, με τις θέσεις του που πλησιάζουν τις θέσεις της Γερμανικής Σοσιαλδημοκρατίας. Έτσι το ΚΚΙ έγινε ένα κόμμα, στην επίσημη έκφρασή του, που δεν μπορεί να παίξει κανένα ρόλο στο εσωτερικό των πιο ριζοσπαστικών ανταγωνιστικών κοινωνικών Κινήματων. Όσο για την ικανότητά του να επεμβαίνει στο αντιιμπεριαλιστικό Κίνημα, αρκεί να παρατηρήσουμε ότι το Συνεδριό ανάγκασε τη σύνοδο Καστελλίνα (της αριστεράς) ν' αποσύρει μια τροπολογία της στις επίσημες θέσεις, γιατί αυτή η τροπολογία θεωρήθηκε πολύ «αντιαμερικανική».

ΤΟ ΝΕΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Η πιο πρόσφατη έκφραση του Ανταγωνιστικού Κοινωνικού Κινήματος (Α.Κ.Κ.) εθνικής διάστασης, εκδηλώθηκε στα τέλη του '85: ήταν μια απρόσμενη έκρηξη του Κινήματος των φοιτητών, που φαινόταν κοιμισμένο από χρόνια. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '70 (μετά το περίφημο '68) το Φ.Κ. ήταν πολύ ενδιαφέρον, όχι τόσο σαν Κίνημα για τη σχολική μεταρρύθμιση (για βελτιώσεις κλπ) όσο σαν μέρος του γενικού Κινήματος των νεολαίων προλεταρίων, που δεν είχαν προοπτικές να βρουν δουλειά και να έχουν κάποιο εισόδημα. Αυτοί ρίχτηκαν από την αρχή της οικονομικής κρίσης προς το περιθώριο. Ήταν ένα Κίνημα πολύ πολιτικοποιημένο με κυρίαρχο τον επαναστατικό προσανατολισμό. Με την υποχώρηση που παρουσιάστηκε στα τελευταία χρόνια της δεκαετίας '70 και στις αρχές του '80, φάνηκε να έχει εξαφανιστεί. Απρόοπτα, με την έναρξη της σχολικής χρονιάς '85/'86, μέσα σε 2 μήνες, ένα αυθόρμητο κύμα κατέβαζε τους μαθητές μέσων σχολών στις πλατείες όλης της Ιταλίας, πολλές σχολές καταλήφθηκαν. Η διαμαρτυρία ξεκίνησε αρχικά σαν διαμαρτυρία για την ανεπάρκεια των σχολικών κτιρίων, την έλλειψη δασκάλων και οργανών διδασκαλίας. Γι αυτό το λόγο, στην αρχή, ο αντιδραστικός τύπος κράτησε καλή στάση απέναντι στο κίνημα των σπουδαστών υπογραμμίζοντας ότι δεν πρόκειται για επαναστατικό πολιτικό Κίνημα όπως ήταν εκείνο του '70, αλλά για ένα καλό κίνημα, σχεδόν «αντιδραστικό», σπουδαστών που θέλουν να σπουδάσουν και να κάνουν καριέρα.

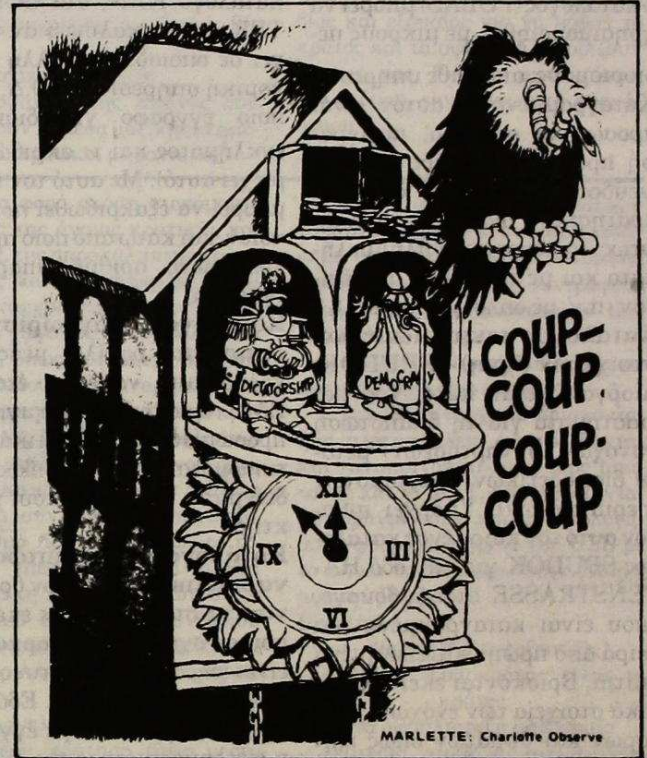
Αλλά, πολύ γρήγορα, το πλαίσιο αλλάζει. Από τον Δεκέμβριο κιόλας του '85, ταυτόχρονα με την επέμβαση των πανεπιστημιακών σπουδαστών στην πάλη, το περιεχόμενο του αγώνα του αγώνα ξεκαθαρίζει: πρόκειται

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ KOMMANTO

Η Αυστραλιανή αστυνομία χρησιμοποιεί ελικόπτερα για να φωτογραφίζει αγρόκτημα γυναικών έξω από το Σίδνεϋ, στο οποίο πιστεύει ότι εκπαιδεύονται γυναίκες φανερά μεν στην αντιμετώπιση επιθέσεων, μυστικά όμως και στη χρήση των όπλων. Αίσθηση προκάλεσε η δημοσίευση στην Αυστραλιανή εφημερίδα Sun Herald αστυνομικής αναφοράς, σύμφωνα με την οποία οι γυναίκες, γνωστές ως «οι αδελφές», φωτογραφήθηκαν ενώ εκτελούσαν στρατιωτικές ασκήσεις μέσα στην πυκνή

βλάστηση της φάρμας. Ακόμα, η αστυνομία θεωρεί ότι οι γυναίκες εκπαιδεύονται από πενταετίας και υποστηρίζονται από ευρύ φάσμα γυναικείων οργανώσεων του Σίδνεϋ και της Μελβούρνης. Παρ' όλο τον αστυνομικό ισχυρισμό ότι έχουν σχηματισθεί ειδικές γυναικείες μονάδες για τη βίαιη ανάκτηση των παιδιών τους από τους άνδρες, δεν είναι δυνατόν να απαγορευθεί στις γυναίκες να εκπαιδεύονται σε ιδιόκτητη περιοχή.

(Open Road)

ΙΣΠΑΝΙΑ

από σελ. 36

ενάντια στο ΝΑΤΟ που έγινε στην Ισπανία. Ενώ το σύνολο της αφρόκρεμας του Βορειοατλαντικού Συμφώνου, πρωθυπουργοί, πρόεδροι και αρχηγοί κομμάτων λαό με τις συνέπειες της απόφασής του!!! σχεδόν ανύπαρκτες ήταν οι παρεμβάσεις αλληλεγγύης στον αγώνα ενάντια στο ΝΑΤΟ. Εάν εξαίρεσει κανείς κάποιες υπογραφές πρώην στρατηγών που πήγε η Π. Κέλλυ και μια παράσταση στον Χουάν

Κάρλος που έκαναν οι πράσιμοι όταν επισκέφτηκε τα γραφεία τους στη Γερμανία τίποτα άλλο δεν μάθαμε να έγινε.

Σε μια εποχή που περισσεύουν οι «διεθνοστές» εξαφανίζεται ο διεθνοσμός.

Για να μην σας δυσαρεστήσουμε έχει και ανέκδοτο: ο χρόνος που η σοσιαλιστική κυβέρνηση έδωσε στις διάφορες απόψεις είναι ο ακόλουθος: Στην άποψη υπέρ του ΝΑΙ (PSOE) 60 λεπτά. Στην άποψη της αποχής (Δεξιά) 30 λεπτά. Στην άποψη υπέρ του ΟΧΙ (Κ.Κ., αναρχικοί, ειρηνιστές κ.ά.) 3,5 λεπτά (μιλήσε ο Ιγγλέσιος).

Ίδια καθίκια είναι παντού. Τι ψάχνεις να βρεις.

να παλέψουν ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης Κράξι στην εκπαίδευση και γενικά απέναντι των νέων γενιών προλεταρίων. Το κεντρικό θέμα της πάλης γίνεται: αγώνας ενάντια στον «οικονομικό νόμο» που συζητιόταν σ' εκείνη την περίοδο στο Κοινοβούλιο. Αυτός ο νόμος προβλέπει σημαντικές οικονομικές μεταβολές σε βάρος των σπουδαστών, αλλά και ταυτόχρονα, σοβαρές περικοπές για τις κρατικές κοινωνικές παροχές σε όλους τους προλεταρίους. Στη Ρώμη, στο Μιλάνο και σε άλλες πόλεις έγιναν μεγάλες διαδηλώσεις με βίαιες συγκρούσεις. Στις τελευταίες διαδηλώσεις διαπιστώθηκε η ανάπτυξη μιας ενότητας ανάμεσα στους σπουδαστές, τους άνεργους και τους εκπρόσωπους των εργαζομένων στις μεγάλες φάμπρικες. Το Κίνημα πέταξε έξω τα αντιδραστικά στοιχεία του κόσμου της εκπαίδευσης (όπως της «Comunione e Liberazione», καθο-

λικό κίνημα οεμένο με τη Χριστιανοδημοκρατία) αλλά και τους ρεφορμιστές του ΚΚΙ (που γρήγορα βγήκαν έξω από το συντονιστικό φοιτητικό όργανο). Το κίνημα κατορθώνει να σταθεί στα πόδια του χάρη στους φοιτητές που δεν ανήκουν σε Κόμμα, τους αυτόνομους ή τα μέλη τους «Προλεταριακής Δημοκρατίας».

Είναι δύσκολο να προβλέψει κανείς το μέλλον αυτού του Ανταγωνιστικού Κοινωνικού Κινήματος, αλλά μπορούμε να πούμε ότι η φάση αποτελεσμάτων των πρώτων χρόνων του '80 τέλειωσε κι ότι οι αντιδραστικές και ρεφορμιστικές επιρροές έχουν πάθει καθίζηση και οι δυο. Το πρόβλημα που μπαίνει πιο καθαρά σήμερα είναι, από τη μια μεριά, η ανάπτυξη του συντονισμού των διάφορων τομέων του Κινήματος και από την άλλη, να τους δώσουν μια πολιτική προοπτική που να βλέπει πέρα από τους αγώνες για την επιτυχία άμεσων στόχων.